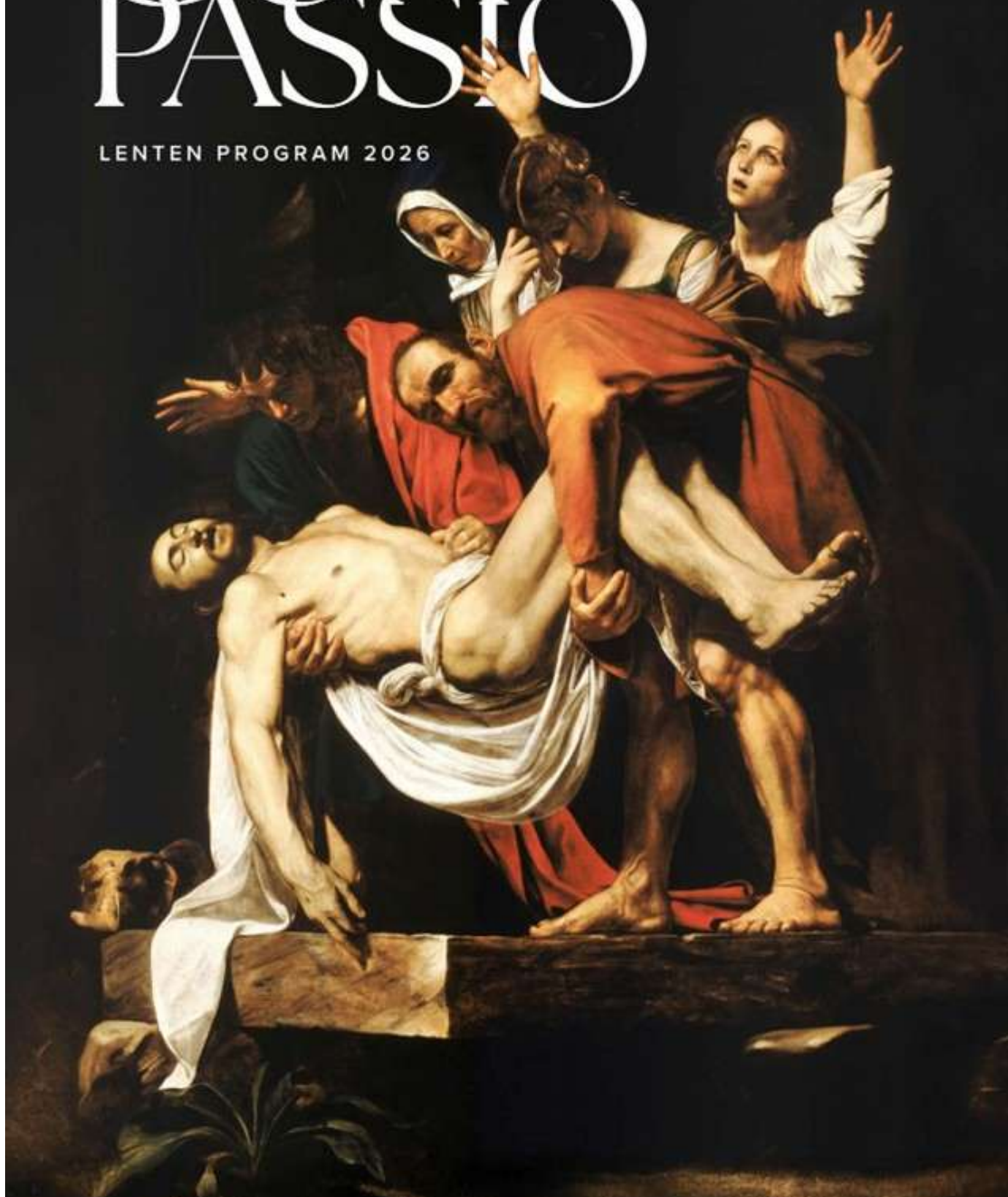

COM PASSIO

LENTEN PROGRAM 2026

Bản dịch sang Việt Ngữ của J.B. Đặng Minh An

Thứ Tư Lễ Tro 18.2.2026

Ge 2:12–18

Tv 50(51):3–6, 12–14, 17

2 Cr 5:20–6:2

Mt 6:1–6, 16–18

Đừng xé áo, nhưng hãy xé lòng. (Ge 2:13)

Nếu ai muốn theo Ta, người ấy phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mỗi ngày mà theo Ta. (Lc 9:23)

Từ Latinh compassio, hay lòng thương xót, không chỉ đơn thuần là việc cố gắng hết sức để giúp đỡ người gặp khó khăn. Lòng thương xót theo nghĩa đen có nghĩa là “cùng chịu đau khổ” với người đó.

Ví dụ, bố tôi vốn khá khỏe mạnh suốt cuộc đời, nhưng năm 2006 ông bị đột quỵ nặng và qua đời trong vòng một tuần.

Tôi xuất thân từ một gia đình rất gắn bó và tôi biết mình luôn yêu thương bố. Nhưng khi ông bị đột quỵ, ngay trước khi qua đời, lần đầu tiên tôi bước vào bệnh viện và nhìn thấy ông nằm đó trên giường với đôi mắt đỏ hoe, những ống truyền dịch cắm vào người, không thể nói hay cử động được nửa bên phải cơ thể, tôi hoàn toàn không thể nói gì và không thể làm gì để giúp ông. Vì vậy, tôi chỉ ngồi bên cạnh ông, nắm tay ông và khóc. Tôi đau khổ cùng ông.

Tôi biết mình luôn yêu thương cha, nhưng chỉ khi trải qua đau khổ, tôi mới nhận ra mình yêu cha nhiều đến thế nào; chỉ khi trải qua đau khổ, tôi mới khám phá ra một chiều sâu trong tình yêu mà tôi chưa bao giờ biết mình có, và chưa bao giờ nghĩ mình có khả năng cảm nhận được.

Cùng chịu đau khổ với người khác là một khoảnh khắc ân sủng, theo nghĩa đó là khoảnh khắc để chúng ta khám phá chiều sâu tình yêu thương dành cho người đang đau khổ. Chiều sâu của tình yêu thương giữa chúng ta. Điều đó không làm cho nỗi đau khổ dễ chịu hơn, không có nghĩa là Chúa là nguyên nhân của đau khổ, nhưng Chúa cho phép đau khổ vì Chúa có thể rút ra điều tốt đẹp từ đó. Chúa có thể biến một khoảnh khắc đau khổ thành một khoảnh khắc ân sủng.

Lạy Chúa, xin giúp con cảm nhận được ân sủng của Ngài trong những lúc đau khổ. Amen.

Cha Antony Jukes OFM

Thứ Năm Sau Thứ Tư Lễ Tro 19.2.2026

Đnl 30:15–20

Tv 1:1–4, 6

Lc 9:22–25

Nếu ai muốn theo Ta, người ấy phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mỗi ngày mà theo Ta. (Lc 9:23)

Mùa Chay là một cuộc hành trình cùng Chúa Giêsu trên đường đến Giêrusalem — nơi mà mầu nhiệm về cuộc khổ nạn, cái chết và sự phục sinh của Ngài được hoàn thành. Khi bắt đầu cuộc hành trình Mùa Chay này, chúng ta nên tự hỏi: mỗi ngày được dự phần vào Thập tự giá của Chúa Kitô có nghĩa là gì?

Đôi khi, chúng ta nghĩ rằng vác thập tự giá có nghĩa là gánh vác những sự kiện lớn lao, chồng chất và khó khăn. Nhưng thường thì, Chúa đang mời gọi chúng ta đón nhận và chấp nhận những khó khăn nhỏ nhất hằng ngày.

Chúng ta phản ứng thế nào trước những lời “châm chọc” khó chịu thường xuất hiện trong các cuộc trò chuyện ở nhà và nơi làm việc? Chúng ta giữ bình tĩnh và cố gắng xoa dịu tranh cãi, hay nhanh chóng phản nản? Trong xã hội hối hả hiện nay, chúng ta quen với việc muốn và có được mọi thứ ngay lập tức. Vậy tôi phản ứng thế nào trước những bất tiện không ngờ tới dẫn đến việc phải chờ đợi thêm một chút?

Khi chúng ta chọn chấp nhận những phiền toái nhỏ nhất này và đáp lại bằng sự kiên nhẫn hơn với Chúa, chúng ta không giả vờ rằng sự đau khổ không tồn tại. Thay vào đó, chúng ta đang học cách yêu Chúa qua những đau khổ đó, và khi chúng ta chọn thực hiện những hy sinh hằng ngày này, điều đó giúp chúng ta trở thành một người yêu thương và biết cho đi hơn.

Mùa Chay này, chúng ta hãy có một lòng khao khát mới mẻ để hiến dâng nhiều hơn chính mình cho Chúa và cho tha nhân. Chúng ta hãy nhận ra những cách mà Chúa Giêsu đang mời gọi chúng ta đến với tình yêu thương lớn lao hơn thông qua việc chấp nhận những đau khổ hằng ngày.

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con đón nhận những thử thách hằng ngày với tình yêu thương lớn lao hơn. Amen.

Sr Elena Marie Piteo OP

Thứ Sáu Sau Tư Lễ Tro 18.2.2026

Is 58:1–9

Tv 50(51):3–6, 18–19

Mt 9:14–15

Tại sao chúng tôi và người Phariseu kiêng ăn, mà các môn đệ của Ngài thì không? (Mt 9:14)

Câu trả lời xuất sắc của Chúa Giêsu dành cho các môn đệ của Gioan đã trở thành nền tảng trong sự hiểu biết của chúng ta về việc ăn chay trong đạo Công giáo – chúng ta ăn chay để tạo nên trong thân thể mình lòng khao khát thiêng liêng đối với Chúa Giêsu mà chúng ta tìm thấy, hoặc muốn tìm thấy, trong trái tim mình. Lý tưởng nhất là lòng khao khát thiêng liêng này sẽ lớn mạnh hơn qua việc ăn chay.

Mặc dù câu trả lời của Chúa Giêsu rất rõ ràng, đôi khi chúng ta lại bỏ qua điều đang diễn ra trong câu hỏi của các môn đệ của Thánh Gioan.

Về cơ bản, họ đang hỏi: “Tại sao họ không làm những gì chúng ta làm?” Vấn đề càng trở nên phức tạp hơn khi đây là một vấn đề tâm linh, có nghĩa là câu hỏi thực sự là: “Chúa hài lòng với những gì chúng ta làm! Tại sao họ không làm những gì chúng ta làm?”

So sánh về mặt tâm linh là một trò chơi nguy hiểm không có người thắng cuộc. Mặc dù có thể có những lý do khác, nhưng hai lý do cơ bản khiến chúng ta đặt ra những câu hỏi so sánh là sự bất an hoặc cảm giác tự cao tự đại.

Cảm giác bất an khiến ta băn khoăn, nghi ngờ và ám ảnh về việc mình có đủ tốt hay không. Nó nhìn xung quanh và so sánh bản thân với người khác, làm dấy lên nỗi lo lắng ngày càng lớn, đồng thời tự hỏi liệu mình có bao giờ đủ tốt trước mặt Chúa hay không.

Ngược lại, sự tự cao tự đại lại vênh váo, tự trấn an mình rằng, đúng vậy, tôi hơn cả đủ tốt, tôi rất tuyệt vời, đặc biệt là so với những kẻ kém cỏi kia. Cả hai điều này đều không đúng.

Lời kêu gọi của Tin Mừng không phải là sự cạnh tranh, mà là sự hiệp thông; không phải là sự hoàn hảo, mà là sự hiện diện—sự gần gũi với CHÚ RỂ.

Nếu có thể, hãy nhịn ăn; nếu không thể, đừng nhịn ăn, nhưng xin đừng để bản thân bị cám dỗ bởi sự so sánh. Như Theodore Roosevelt đã nói: “So sánh là kẻ đánh cắp niềm vui.”

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con trở nên giống Ngài hơn, và chỉ giống Ngài mà thôi. Amen.

Peter Gilmore.

Thứ Bảy Sau Thứ Tư Lễ Tro 19.2.2026

Is 58:9–14

Tv 85(86):1–6

Lc 5:27–32

Không phải người khỏe mạnh cần bác sĩ, mà là người bệnh. (Lc 5:31)

Hôm nay chúng ta được trực tiếp chứng kiến trái tim của lòng trắc ẩn. Không phải tình cảm ủy mị, không phải lòng bác ái xa cách, mà chính là lòng trắc ẩn—Lời mời, hay lời kêu gọi cùng chịu đựng.

Trong sách tiên tri Isaia, Chúa đã nói rõ: đức tin chân chính không chỉ là những nghi lễ, mà còn là việc thấu hiểu nỗi đau của người khác. “Nếu các người cắt ách khỏi giữa các người...”, cái ách đó không chỉ là gánh nặng của người khác, mà còn là của chính chúng ta nữa, nếu chúng ta chọn chia sẻ nó. Ăn chay thật sự, môn đệ thật sự, có nghĩa là cho phép cuộc sống của ta bị gián đoạn bởi nhu cầu của người khác—trở thành một người khác, một người có tấm lòng thương xót, không phải là tình cảm ủy mị, không phải là lòng bác ái từ xa, mà là lòng thương xót, lời kêu gọi cùng chịu đau khổ.

Rồi trong sách Thánh Luca, Chúa Giêsu nhìn thấy Lêvi, người thu thuế, không chỉ là công việc hay tội lỗi của ông, mà chính là con người ông.

Chúa Giêsu không chỉ bước qua mà gọi người đó, rồi ngồi vào bàn ăn của người đó, giữa những người “không được ưa thích”. Chúa Giêsu không chỉ đơn thuần là chìa tay ra.

Đối với những người đau khổ hoặc bị ruồng bỏ; Chúa Giêsu ngồi với họ, ăn cùng họ, chia sẻ không gian và nỗi xấu hổ của họ. Điều này nên khơi dậy điều gì đó trong chúng ta.

Nếu Lêvi có thể được kêu gọi, tha thứ và đón nhận, thì tôi cũng vậy. Nhưng điều đó cũng có nghĩa là tôi phải sẵn sàng từ bỏ bất cứ điều gì khiến tôi cứ mãi ngồi ở “vọng gác thu thuế” của riêng mình—những thói quen, thái độ hoặc sự thoải mái ngăn cách tôi với người khác và với Chúa.

Đó chính là lòng thương xót, là ở bên cạnh người khác trong cơn đói khát, nỗi đau buồn và sự cô đơn của họ. Mùa Chay này, tôi cảm thấy Chúa đang hỏi tôi: Liệu tôi có sẵn lòng đến gần đủ để cảm thấy không thoải mái? Để đau khổ cùng những người tan vỡ, để ngồi bên cạnh những người bị thế giới bỏ rơi? Bởi vì chính ở đó—trong nỗi đau được chia sẻ, những bữa ăn được chia sẻ và ân sủng được chia sẻ—mà sự chữa lành bắt đầu và lòng thương xót được thể hiện.

Lạy Chúa, xin ban cho con một tấm lòng sẵn sàng ở bên cạnh những người đau khổ, để lòng thương xót chữa lành của Ngài tuôn chảy qua con. Amen.

Đức Cha Brian Mascord

Thứ Hai Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 23.2.2026

Lv 19:1-2, 11-18

Tv 18(19):8–10, 15

Mt 25:31–46

Mệnh lệnh Chúa xiết bao minh bạch, cho đôi mắt rạng ngời. (Tv 18(19):9)

Tôi sẽ không bao giờ quên khoảnh khắc ngồi xuống làm bài kiểm tra môn khoa học năm lớp 10 và nhận ra mình đã học chăm chỉ nhưng lại học sai phần kiến thức lẽ ra phải học! Ngày hôm đó, tôi đã học được một bài học suốt đời – không có kiến thức hay kỹ năng nào có thể bù đắp cho việc không trả lời được câu hỏi mà giáo viên đặt ra. Điều này có công bằng không? Một số trường học ủng hộ việc học tập do học sinh tự định hướng nhiều hơn. Tại sao giáo viên lại luôn được quyền quyết định mọi thứ?

Mặc dù đây có thể là một câu hỏi bỏ ngỏ trong các lớp học trần gian, nhưng Phúc Âm hôm nay cho thấy rằng Thầy trên trời đã viết ra bài kiểm tra cuối cùng. Quyền năng của Ngài để làm điều đó xuất phát từ sự nhập thể của Ngài: Con Người hiểu rõ bản chất con người từ trong ra ngoài, và Ngài biết phương pháp sư phạm nào sẽ dẫn chúng ta đến sự khôn ngoan đích thực và sự phát triển toàn diện.

Tài liệu hướng dẫn học tập do Giáo hội cung cấp: đó là các việc bác ái thể xác và tinh thần.

Đây là những cách thức đặc biệt mà Chúa Giêsu cho phép chúng ta chăm sóc Ngài thông qua sự quan tâm đến những người xung quanh. Những ưu tiên của tôi có phù hợp với Ngài không? Tôi có xem nhẹ những hành động phục vụ nhỏ bé này, thường được thực hiện một cách thầm lặng, vì cho rằng chúng không quan trọng không? Tôi có thể tìm thấy niềm vui và sự bình an khi tin tưởng rằng những công việc thường nhật của mình có thể được biến đổi thành những hành động thờ phượng không?

Thánh Gioan Thánh Giá dạy rằng: “Vào buổi chiều tà của cuộc đời, chúng ta sẽ bị xét đoán về tình yêu” (Những lời dạy về Ánh sáng và Tình yêu, 57). Khi suy ngẫm về mỗi ngày đã qua trong đời mình, chúng ta hãy tập trung ít hơn vào những thành tựu bên ngoài và nhiều hơn vào những điều mà Chúa Giêsu thực sự quan tâm.

Lạy Chúa Thánh Thần, xin hãy kích hoạt ơn khôn ngoan của Ngài trong con để con có thể nhìn thấy như Ngài nhìn thấy, yêu thương như Ngài yêu thương, và nghe Chúa Giêsu phán rằng: “Chính các con đã làm điều đó cho Ta.” Amen.

Sr Susanna Edmunds OP

Thứ Ba Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 24.02.2026

Is 55:10–11

Tv 33(34):4–7, 16–19

Mt 6:7–15

Khi cầu nguyện, anh em đừng lái nhái như dân ngoại. (Mt 6:7)

Như thường thấy trong rất nhiều cuộc trò chuyện, chúng ta thường lảng tránh và né tránh những gì mình thực sự muốn hoặc cần nói, vì sợ rằng những hy vọng, cảm xúc, điểm mạnh và điểm yếu của mình sẽ bị hiểu sai hoặc bị bỏ qua.

Cách thức Chúa đáp lại nỗi đau lòng thường thấy của con người được thể hiện qua khát vọng sâu sắc muốn đến gần và yêu thương chúng ta, như chúng ta được nghe diễn tả thật đẹp trong Thánh Vịnh hôm nay (Tv 34:18). Tuy nhiên, theo cách hoàn hảo của Ngài, Chúa để cho chúng ta tự lựa chọn sự thân mật, như lẽ thường trong bất kỳ mối quan hệ nào mà con người tìm kiếm tình yêu và được yêu thương.

Trong Kinh Lạy Cha mà Chúa Giêsu ban cho chúng ta, chúng ta được mời gọi vào một cuộc gặp gỡ thờ phượng, nơi chúng ta không sợ hãi khi cầu xin những gì mình cần, phó thác vào ý muốn hoàn hảo của Chúa, nói lời hối lỗi, tìm cách tha thứ và cầu xin được cứu khỏi điều ác. Đó là một lời cầu nguyện hoàn hảo, đặc biệt là khi được cầu nguyện với một tấm lòng tin tưởng hướng về một người Cha yêu thương.

Nói một cách chính xác hơn, khi khuyên các môn đệ đừng “lái nhái” khi cầu nguyện, Chúa Giêsu đang khuyến khích chúng ta hãy dám mạo hiểm “thành thật” với Thiên Chúa.

Thiên Chúa của vũ trụ khao khát sự thân mật với bạn. Như Chúa Giêsu đã nói rõ cho chúng ta hôm nay, Thiên Chúa —Cha của bạn— đã biết bạn cần gì, nhưng Ngài vẫn khuyến khích bạn và tôi cầu nguyện: một cách đơn giản; chân thành; không giả tạo hay che giấu sau những chiếc mặt nạ hoặc những lời lẽ hoa mỹ.

Lạy Cha, Cha mong muốn con đến với Cha trong lời cầu nguyện, khao khát sự thân mật. Xin giúp con tin tưởng Cha, mở lòng mình trước sự hiện diện yêu thương của Cha, và cho phép Cha bước vào thực tại cuộc sống của con. Amen.

Jude Hennessy

Thứ Tư Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 25.02.2026

Gn 3:1-10 - Tv 50(51):3-4, 12-13, 18-19- Lc 11:29-32

Lạy Chúa, xin thương xót con. (Tv 50(51):1)

Bài thánh vịnh đáp ca hôm nay trở dậy từ nỗi đau đớn tột cùng và sự hối hận của vua Đa-vít. Những tội lỗi của ông, được phơi bày trong chương 11 và 12 của sách Sa-mu-ên thứ hai, gây chấn động bởi mức độ nghiêm trọng của chúng - sự phản bội lòng tin, lạm dụng quyền lực, và nỗ lực che giấu tội lỗi bằng những điều ác lớn hơn. Tội lỗi của chúng ta có thể nhỏ bé hơn nhiều so với những điều trên, nhưng chúng ta vẫn có thể biến lời cầu nguyện của Đa-vít thành lời cầu nguyện của chính mình.

Được đặt tên theo câu mở đầu bằng tiếng Latinh - Miserere mei, Deus (Tv 51:1) - Kinh cầu Miserere chiếm một vị trí trung tâm trong lời cầu nguyện của Giáo hội. Đó là bài đáp ca trong Thứ Tư Lễ Tro và trong một số Thánh lễ khác trong Mùa Chay; nó được đọc mỗi sáng thứ Sáu trong Phụng vụ Giờ kinh; các cha giải tội giao nó như một hình phạt; và trong Tuần Thánh, nó làm cho giờ kinh Tenebrae hay được đọc trong Tam Nhật Thánh thêm phần trang nghiêm. Các nhà soạn nhạc qua nhiều thế kỷ đã phổ nhạc cho bài kinh này, với bản nhạc tuyệt vời của Allegri dễ dàng được nhận ra. (Để biết thêm về một sự kiện đáng chú ý trong lịch sử Công giáo, hãy tìm kiếm trên Google “Allegri, Miserere, Mozart”.)

Là một hành động sám hối, kinh Miserere không có gì sánh bằng. Nó không chỉ là thơ ca cao quý; nó là Lời Chúa được soi dẫn. 21 câu thơ của nó chất lọc toàn bộ mùa Chay: nỗi cay đắng của tội lỗi; lời kêu gọi ăn năn; ăn sủng của sự hoán cải; lời hứa về sự đổi mới. Khi chúng ta thành tâm cầu nguyện kinh Miserere, chúng ta mở lòng đón nhận cùng một lòng thương xót qua đó Chúa đã phục sinh một vị vua sa ngã.

Lạy Chúa, xin cho con thêm sâu sắc lòng ăn năn tội lỗi và gia tăng niềm tin của con vào lòng thương xót của Ngài. Xin ban cho con ân sủng để bắt đầu lại với niềm hy vọng và niềm vui. Amen.

Tenebrae - tiếng Latinh nghĩa là “bóng tối” - là một truyền thống của Giáo hội Tây phương, thường được cử hành vào ba ngày trước Phục Sinh. Tenebrae bao gồm các bài đối ca, các bài Thánh vịnh, các bài đọc Thánh Kinh và đáp ca đan xen nhau. Đặc trưng của Tenebrae là ban đầu sẽ có các ngọn nến được thắp sáng, và sau đó trong khi cử hành sẽ thổi tắt từng ngọn nến một, đến cuối buổi sẽ có một tiếng động lớn (“strepitus - động đất”) khi tất cả đã chìm vào bóng tối.

“Bóng tối bao trùm khắp mặt đất” (Mt 27:45)

Trong cử hành Tenebrae, chúng ta hiệp cùng Hội Thánh để than khóc cho Đấng Cứu Chuộc bị phản bội. Các bài đọc theo dấu cuộc thương khó của Chúa Kitô, các bản nhạc thể hiện cảm xúc mãnh liệt của Người, sức nặng của những khoảng thỉnh lặng và của bóng tối cũng nói lên những bi thương của ngày quan trọng này.

Những ngọn nến tượng trưng cho Chúa Giêsu và các Tông Đồ, những ngọn nến tắt dần ám chỉ các ông từng người một lần lượt rời bỏ Chúa. Ngọn nến cuối cùng sẽ được lấy khỏi giá nến và đem ẩn đi. Tất cả chìm vào bóng tối khi ca đoàn cất tiếng hát Miserere thâm thương.

Âm thanh mạnh mẽ của “strepitus” (động đất) ở cuối cử hành phản ánh bản chất quan trọng của cuộc thương khó Chúa. Thế nhưng, “Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.” - Ga 1,5 - ở lần cử hành thứ ba (đêm thứ sáu cử hành cho thứ bảy Tuần Thánh), ngọn nến cuối cùng sẽ được mang trở lại sau tiếng động đất.

Cha John Corrigan

Thứ Năm Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 26.02.2026

Es 4:17

Tv 137(138):1-3, 7-8

Mt 7:7-12

Lạy Chúa, xin hãy nhớ đến chúng con; xin tỏ mình ra trong lúc chúng con gặp hoạn nạn (Es 4:17)

Trong khoảnh khắc tuyệt vọng tột cùng, cảm thấy rằng mình đang đặt mạng sống vào nguy hiểm với bước đi tiếp theo, Esther đã kêu lên:

“Lạy Chúa, xin nhớ đến chúng con; xin tỏ mình ra trong lúc chúng con khốn khổ.” Lời cầu xin của Esther, “Lạy Chúa, xin nhớ đến chúng con” thật đáng chú ý. Nhiều lần trong Kinh Thánh, chúng ta nghe thấy lời cầu xin này theo hướng ngược lại: “Israel hỡi, hãy nhớ đến Chúa.” Israel đã nhiều lần cho thấy họ nhanh chóng quên đi sự quan phòng kỳ diệu của Chúa và lời hứa trung thành với Giao ước của họ với Ngài. Họ cần những lời nhắc nhở liên tục về quyền năng và sự hiện diện của Ngài để thúc đẩy họ tin cậy Ngài. Thế nhưng, ở đây Esther lại cầu xin Chúa nhớ đến. Liệu Chúa có thể quên lòng thương xót của Ngài không? Có thể nào Ngài đã quên đi hoàn cảnh khốn khổ của dân Ngài? Ngài có cần những lời nhắc nhở của Esther không?

Đức Hồng Y Việt Nam Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận từng nói đùa rằng Chúa không giỏi hai việc: toán học và trí nhớ. Bằng cách nào đó, Chúa đã tính được 5 cộng 2 bằng 1000, nhưng lại không nhớ những tội lỗi chúng ta đã xưng tội trong Bí tích Hòa giải. Nhưng Chúa không bao giờ quên tình yêu của Ngài. Thiên Chúa là tình yêu (1 Ga 4:8). Chúng ta có thể bất trung, nhưng Ngài luôn luôn trung thành vì Ngài không thể chối bỏ chính mình (2 Tim 2:13).

Cả thánh vịnh và Phúc Âm đều nhấn mạnh lòng trung thành của Thiên Chúa đối với những lời hứa của Ngài. Chúa Giêsu mời gọi chúng ta cầu xin, tìm kiếm, gõ cửa trái tim của Cha nhân lành trên trời, tin chắc rằng Ngài sẽ luôn ban cho chúng ta mọi điều chúng ta cần.

Hôm nay, chúng ta hãy cùng nhau nhắc nhở nhau về lòng trung thành của Ngài khi cầu nguyện với bài đáp ca thánh vịnh:

Lạy Chúa, vào ngày con cầu xin sự giúp đỡ, Ngài đã đáp lời con. Amen.

Sr Mary Helen Hill OP

Thứ Sáu Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 27.2.2026

Ez 18:21-28

Tv 129(130)

Mt 5:20-26

*Ôi Lạy Chúa, nếu Chúa chấp tội, còn ai đứng vững được chăng?
(Đáp ca Thánh vịnh)*

Công lý, lòng thương xót và sự tha thứ là trọng tâm của các bài đọc hôm nay, và chúng không dễ chấp nhận, càng khó thực hành. Do ảnh hưởng của Tội Nguyên Tổ, chúng đi ngược lại bản chất sa ngã của con người và là một trong những đức tính khó đạt được nhất.

Phản ứng tự nhiên của chúng ta đối với người đàn ông độc ác - người đã từ bỏ lối sống tội lỗi và được Chúa tha thứ sau một đời sống đầy tội lỗi - là đồng tình với những người chỉ trích anh ta (dù chúng ta không thừa nhận điều đó) và đòi hỏi không phải lòng thương xót, mà là sự trừng phạt công bằng. Và trong Phúc Âm, chúng ta lặng lẽ rùng mình trước sự bất công rõ ràng dành cho người đàn ông bị ném vào lửa địa ngục vì gọi anh trai mình là “kẻ phản bội”, trong khi người đàn ông giết người lại chỉ phải chịu trách nhiệm trước tòa án!

Chúa Giêsu đang muốn nói với chúng ta điều gì? Rằng chúng ta phải tha thứ. Chính Ngài, hơn ai hết, biết tha thứ khó khăn đến mức nào; hãy nghĩ xem Ngài đã bị phản bội như thế nào! Nhưng Ngài cũng biết rằng việc không tha thứ còn gây hại cho chúng ta hơn cả tội lỗi hay hành động đã làm tổn thương chúng ta. Thật vậy, nếu để nó âm ỉ, nó sẽ làm ta cay đắng và cuối cùng hủy hoại ta từ bên trong.

Đây là lý do tại sao Chúa Giêsu nhấn mạnh chúng ta phải tha thứ và buông bỏ những tổn thương trong quá khứ. Chắc chắn, Ngài biết điều đó không dễ dàng, nhưng khi chúng ta bị choáng ngợp, hãy nhớ đến lòng thương xót và sự cảm thông mà Chúa Giêsu đã dành cho chúng ta. “Ôi Lạy Chúa, nếu Chúa chấp tội, còn ai đứng vững được chăng?” Chúng ta có thể không thể tha thứ ngay lập tức; điều đó không quan trọng. Nhưng trong Mùa Chay này, hãy cầu xin ơn để tiến một bước nhỏ hướng tới sự tha thứ. Bạn sẽ kinh ngạc trước tác động của nó đối với bạn - thậm chí còn hơn cả những tác động đối với người mà bạn tha thứ.

Đức Mẹ Maria, nơi nương náu của những người tội lỗi, xin cầu nguyện cho con. Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót con là kẻ có tội. Amen.

Cha Christopher G. Sarkis

Thứ Bảy Tuần Thứ Nhất Mùa Chay 28.02.2026

Đnl 26:16-19 - Tv 118(119):1-2, 4-5, 7-8 - Mt 5:43-48

Hãy yêu kẻ thù của anh em (Mt 5:44)

Làm sao chúng ta biết mình có yêu Chúa hay không?

Hầu hết chúng ta có lẽ đã từng tự hỏi mình câu hỏi này. Không có công thức chính xác nào để đo lường điều này. Chúng ta không thể chỉ đơn giản làm xét nghiệm máu và phân tích một cách khoa học mức độ tình cảm mà chúng ta dành cho Chúa tể của toàn bộ tạo hóa.

Một cách để nhận biết liệu chúng ta có thực sự yêu thương Chúa Cha hay không là lắng nghe Chúa Con.

Trong bài Phúc Âm hôm nay, Chúa Giêsu đưa ra cho các môn đệ một lời răn dạy trái ngược với văn hóa đương thời: hãy yêu thương kẻ thù của mình. Ngài giải thích thêm điều này bằng cách nói rằng Chúa Cha “cho mặt trời mọc lên trên cả kẻ gian ác lẫn người lương thiện, và cho mưa rơi xuống trên cả người công chính lẫn phường bất lương” (Mt 5:45).

Nói cách khác, tất cả mọi người đều được tạo dựng theo hình ảnh và giống như Chúa. Điều đó bao gồm cả những người hàng xóm mà chúng ta dễ dàng nhìn thấy hình ảnh Chúa Kitô, và cả những người khiến chúng ta phát điên lên. Chúa Giêsu khẩn cầu chúng ta chống lại khuynh hướng tự nhiên là không thích những người không mang lại cho chúng ta sự ấm áp, sự khẳng định hay tình yêu thương mà chúng ta cảm thấy mình xứng đáng nhận được. Ngài đang yêu cầu chúng ta phản chiếu tình yêu thương mà Ngài dành cho chúng ta.

Phúc Âm kết thúc bằng lời Chúa Giêsu phán: “Hãy nên trọn lành như Cha trên trời là Đấng trọn lành” (Mt 5:48). Đấng Mêssia đã đặt ra tiêu chuẩn cao cho chúng ta, nhưng đó là cách duy nhất để noi theo Ngài. Chúng ta phải hướng đến sự trọn hảo chứ không được bằng lòng với sự tầm thường.

Mùa Chay là thời gian thanh tẩy. Trong khi việc kiêng rượu bia hay đồ ngọt là một cách rèn luyện tính kỷ luật tốt, có lẽ điều quan trọng hơn cả là kiêng cử sự thiếu kiên nhẫn, oán hận và thù ghét, và thay thế chúng bằng lòng kiên nhẫn, sự cảm thông và lòng thương xót. Chúng ta chỉ có thể làm được điều này bằng cách yêu thương Đấng trọn lành.

Lạy Chúa, trong Mùa Chay này, xin giúp con yêu thương như Ngài. Amen.

Matthew Ockinga

Thứ Hai Tuần Thứ Hai Mùa Chay 02.03.2026

Đn 9:4-10

Tv 78(79):8-9, 11, 13

Lc 6:36-38

Chúng ta đã không lắng nghe. (Đn 9:5)

Trong xã hội ngày nay, có rất nhiều tiếng nói đang tranh giành sự chú ý của chúng ta. Từ các nhà lãnh đạo chính trị, những người có ảnh hưởng trên mạng xã hội và các nhà quảng cáo, cho đến gia đình, bạn bè và đồng nghiệp của chúng ta. Tuy nhiên, câu hỏi đặt ra là: “Tôi thực sự đang lắng nghe ai?” và “tôi đang lắng nghe vì điều gì?”. Thoạt nhìn, câu trả lời có vẻ rõ ràng, nhưng sự thật thường tinh tế hơn.

Cốt lõi của hai câu hỏi này là những khát vọng và nỗi sợ hãi sâu sắc của chúng ta. Chúng ta thường lắng nghe và tìm kiếm những điều sẽ khẳng định và cung cấp “giải pháp” cho khát vọng của mình, hoặc phương thuốc cho nỗi sợ hãi. Chúng ta có thể rơi vào một vòng xoáy chỉ nghe thấy những gì mình muốn nghe và hiểu.

Trong bài đọc thứ nhất từ sách tiên tri Đanien, vị tiên tri nhận thấy rằng dân chúng đã không thực sự lắng nghe Thiên Chúa và các tiên tri của Ngài – là các tiên tri. Họ đã phạm tội, hành động chống lại Thiên Chúa và các điều răn của Ngài. Chính vì lý do này mà họ bị bao phủ bởi sự xấu hổ và nhục nhã, bị lưu đày đến những vùng đất xa lạ, cách xa Israel.

Chúng ta cũng có thể tự hỏi việc “lắng nghe” của mình đã đưa chúng ta đến đâu, cả về mặt cá nhân lẫn xã hội. Liệu những gì chúng ta lắng nghe và vì đó có dẫn chúng ta đến gần Chúa hơn và lời hứa về cuộc sống mới của Ngài, hay lại đẩy chúng ta ra xa hơn vào những hoàn cảnh cô đơn, bị cô lập, nghèo đói và xung đột?

Mùa Chay mang đến cơ hội lý tưởng để suy ngẫm về vấn đề lắng nghe. Chúa mời gọi chúng ta lắng nghe tiếng Ngài một cách thực sự và sâu sắc. Tiếng nói của Ngài, dù đôi khi khiến ta băn khoăn, luôn dẫn dắt ta trưởng thành và từ bỏ những lối sống tội lỗi đang cản trở ta đến với cuộc sống mà Ngài muốn ban cho.

Lạy Chúa, xin cho con lắng nghe tiếng Ngài và tìm thấy sự sống.
Amen.

Cha Darren McDowell

Thứ Ba Tuần Thứ Hai Mùa Chay 03.03.2026

Is 1:10, 16-20 - Tv 49(50):8-9, 16-17, 21, 23 - Mt 23:1-12

Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em (Mt 23:11)

Một trong những khát vọng sâu sắc của con người là được nhìn thấy và công nhận. Là con cái của Chúa, những người luôn theo đuổi mọi điều tốt lành, chân thật và đẹp đẽ, chúng ta đương nhiên muốn người khác nhận thấy sự cố gắng của mình! Tuy nhiên, Chúa Giêsu cảnh báo chống lại các danh hiệu, vinh dự và sự kiêu ngạo ngầm có thể bám víu ngay cả vào những điều thánh thiện. Trong bối cảnh đó, mệnh lệnh của Ngài thật đơn giản: “Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em.” Sự vĩ đại trong Nước Trời không được đo bằng sự nổi bật, tài hùng biện hay vai trò, mà bằng sự sẵn lòng khiêm nhường trong tình yêu thương. Qua điều này, Chúa Giêsu mạc khải tấm lòng của Thiên Chúa.

Trong mùa Chay này, chúng ta được nhắc nhở rằng Chúa Giêsu không gặp gỡ mọi người từ xa, mà hoàn toàn bước vào trải nghiệm của họ – nỗi xấu hổ của người phụ nữ Samari, bóng tối của người mù, nỗi đau buồn của hai chị em, cái chết của Lagiarô. Ngài không áp đặt mình thông qua kiến thức, nghi lễ hay luật lệ, thay vào đó, Ngài chọn sự hiện diện đầy lòng thương xót – chia sẻ nỗi đau khổ của con người để biến đổi nó từ bên trong. Vì vậy, câu hỏi đặt ra là: chúng ta có đặt mình làm trung tâm, hay chúng ta mở lòng mình ra để cho người khác có thể tiếp cận?

Phương cách lãnh đạo bằng sự phục vụ không bỏ qua đời sống nội tâm, mà trái lại, nó bắt nguồn từ đó. Việc cầu nguyện, ăn chay và bố thí của chúng ta tìm thấy ý nghĩa khi chúng định hình chúng ta trở nên sự hiện diện của Chúa Kitô cho người khác. Điều này được lặp lại trong bài đọc thứ nhất từ sách Isaia, nơi Chúa thách thức dân Israel xem xét liệu sự thờ phượng của họ có phù hợp với cách đối xử của họ với những người dễ bị tổn thương hay không. Sự hy sinh của họ chẳng có ý nghĩa gì nếu thiếu lòng thương xót.

Bằng cách lựa chọn sự hiện diện đầy lòng thương xót, chúng ta noi gương Chúa Kitô, Đấng quỳ gối, lắng nghe và bước đi bên cạnh những người đau khổ. Và đến Lễ Phục Sinh, cách phục vụ này mở ra cho chúng ta một niềm vui không đến từ thành tựu, mà từ tình yêu thương.

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con biết khiêm nhường và phục vụ như Ngài, với lòng quan tâm và sẵn sàng giúp đỡ những người đau khổ. Xin biến đổi tấm lòng chúng con để chúng con có thể yêu thương thật lòng như Ngài. Amen.

Arnie Hurdoyal

Thứ Tư Tuần Thứ Hai Mùa Chay 04.03.2026

Gr 18:18-20

Tv 30(31):5-6, 14-16

Mt 20:17-28

Xin Chúa cứu rỗi con bằng tình yêu thương bền vững của Ngài. (Đáp Ca Thánh vịnh)

Chúng ta đang sống trong một xã hội ưa chuộng sự tiêu cực. Tin xấu lại trở thành tin tốt, và sự thất bại của một người thì thú vị hơn là việc ăn mừng thành tựu của người đó.

Thường thì, trong mỗi nhóm đều có một người cố gắng nắm quyền kiểm soát, mong muốn mọi người khác phải tuân theo. Tuy nhiên, lãnh đạo đích thực là làm việc với người khác để đạt được kết quả tích cực - biến những tình huống khó khăn thành cơ hội phát triển và giúp đỡ người khác phát huy hết khả năng của mình, tất cả đều xuất phát từ tình yêu thương của Chúa.

Khi chúng ta bị tổn thương—hoặc khi chúng ta làm tổn thương người khác—liệu chúng ta có dừng lại để suy nghĩ về cách chúng ta có thể trưởng thành và làm thế nào để cùng nhau hướng tới một kết quả tốt đẹp hơn? Đường lối đơn giản này giúp chúng ta tương tác với người khác theo cách xây dựng hy vọng và lòng tin. Chúa Kitô cho chúng ta thấy rằng lòng thương xót và sự tha thứ có tác dụng tạo ra một tương lai tốt đẹp hơn nhiều so với sự hung hăng hay trả thù.

Chúa Giêsu nói với Giacóp và Gioan rằng con đường dẫn đến hạnh phúc đích thực trên thiên đường là chia sẻ sự đau khổ của Ngài và làm chúng đến mức đổ cả máu mình. Chúng ta như vậy chỉ có thể thực hiện được và chỉ truyền cảm hứng khi nó xuất phát từ sự tha thứ chân thành: học hỏi từ những vết thương của mình và để chúng sinh ra trái tốt. Chính trong trái tim mà sự chân thật đích thực trỗi dậy, và người khác có thể cảm nhận được sự thật đó.

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con chịu đựng những thử thách và đau khổ vì danh Ngài. Amen.

Cha Richard Green Osppe

Thứ Năm Tuần Thứ Hai Mùa Chay 05.03.2026

Gr 17:5-10

Tv 1:1-4, 6

Lc 16:19-31

Với niềm hy vọng nơi Thiên Chúa, người ấy giống như một cái cây, đâm rễ xuống dòng nước (Gr 17:7-8)

Bài Phúc Âm hôm nay thách thức chúng ta tự đánh giá một cách trung thực những điểm mù của mình. Chúng ta không biết suy nghĩ nội tâm nào đã khiến ông phú hộ có thể ngày nào cũng đi ngang qua Lagiarô mà không để ý. Có lẽ ông ta đang vội vã đến một cuộc hẹn, hoặc đang lo lắng về những vấn đề quan trọng, và cho rằng người khác sẽ lo liệu việc đó.

Câu chuyện ngụ ngôn cho thấy rõ rằng không ai ở trên trời hay dưới địa ngục có chút ấn tượng nào với lý lịch của người giàu. Cả của cải lẫn danh vọng của ông ta đều không thể mang theo khi bước qua bức màn tử thần. Liệu tôi có bao giờ dừng lại để suy ngẫm về những ưu tiên của mình dưới ánh sáng của cõi vĩnh hằng không?

Bài đọc thứ nhất còn đặt ra cho chúng ta những thách thức lớn hơn nữa. Nó so sánh người “dựa vào những điều thuộc về xác thịt” (Gr 17:5) với một bụi cây cô đơn trong vùng đất hoang — mù quáng trước những phước lành đích thực của cuộc sống. Chúng ta có thể cho rằng sự bận rộn của mình tập trung vào nhu cầu của người khác. Nhưng nếu nó xuất phát từ khuynh hướng tự dựa vào bản thân, nó sẽ khiến chúng ta bị cô lập và tách rời khỏi dòng nước của sự quan phòng thiêng liêng, và chúng ta có nguy cơ trở nên lo lắng và oán giận, ngay cả trong cuộc sống này.

Hôm nay, chúng ta hãy tìm một khoảng tĩnh lặng nhỏ và cho phép Chúa soi sáng những bí mật sâu kín trong lòng mình — để Ngài chỉ cho chúng ta một điểm mù nhỏ mà Ngài đang mời gọi chúng ta từ bỏ những định kiến để rồi chúng ta cho thấy mạo hiểm tin tưởng Ngài. Nguyện xin Ngài gieo trồng chúng ta trong dòng suối tình yêu của Ngài, trong đời này và đời sau.

Lạy Cha, con tin vào tình yêu của Cha dành cho con. Xin Cha hãy kéo con ra khỏi bản ngã của mình và dẫn con vào cuộc phiêu lưu của tình yêu hi sinh. Amen.

Sr Susanna Edmunds OP

Thứ Sáu Tuần Thứ Hai Mùa Chay 06.03.2026

St 37:3-4, 12-13, 17-28

Tv 104(105):16-21

Mt 21:33-43, 45-46

Nước Thiên Chúa sẽ bị lấy khỏi các người và trao cho một dân tộc khác, là những người sẽ sinh ra nhiều hoa trái của Nước Thiên Chúa. (Mt 21:43)

Hôm nay, câu chuyện Phúc Âm của chúng ta đặt chúng ta cùng với Chúa Giêsu trong sân Đền thờ. Đó là buổi sáng sau khi Ngài khai hoàn tiến vào Giêrusalem, chỉ vài ngày trước khi Ngài, Con yêu dấu duy nhất của Thiên Chúa, bị đóng đinh, chết và sống lại để cứu rỗi thế gian. Phúc Âm này được ghép nối với câu chuyện trong Cựu Ước về Giuse, người mơ mộng được cha yêu thương nhất, bị anh em phản bội, bị bán làm nô lệ, và đã cứu toàn bộ Ai Cập và các bộ lạc bên ngoài. Có những điểm tương đồng nổi bật giữa hai câu chuyện này.

Lời của người tá điền trong Phúc Âm, “Đây là người thừa kế. Nào, chúng ta hãy giết hắn và chiếm lấy gia sản của hắn” (Mt 21:38), vang vọng lời của người anh em trong Cựu Ước: “Kìa kìa người có những giấc mơ... Nào, chúng ta hãy giết hắn... Rồi chúng ta sẽ xem giấc mơ của hắn ra sao” (Sáng Thế Ký 37:19-20). Trong khi những người anh em không thể chịu đựng được việc Giuse được ưu ái và được gọi, thì những người tá điền cũng không thể chịu đựng được ý nghĩ về người thừa kế đứng giữa họ và có quyền sở hữu vườn nho.

Trong cả hai câu chuyện, Chúa đều mạnh mẽ cảnh báo chúng ta về sự nguy hiểm của lòng đố kỵ - đố kỵ với những gì người khác có hoặc sở hữu. Lòng đố kỵ đôi khi bị hiểu nhầm là một thói xấu, chỉ cần có được cái may mắn tương tự - có thể là giàu có, sắc đẹp hoặc quyền lực - là đã thỏa mãn, nhưng thực tế không phải vậy. Lòng đố kỵ thì thẳm rằng may mắn của người khác là một sự bất công đối với tôi, và chỉ khi chiếm đoạt nó tôi mới cảm thấy được thỏa mãn.

Lời mời gọi dành cho chúng ta là hãy tin tưởng rằng Chúa Cha không ban cho chúng ta sự cạnh tranh, mà là sự cứu chuộc; không phải sự thiếu thốn, mà là sự dư dật; và quyền thừa kế con trai và con gái trong Vương quốc của Ngài.

Lạy Chúa, con tin tưởng vào Ngài và kế hoạch của Ngài dành cho con. Xin Chúa vun đắp trong con đức tính yêu thương và giúp con vui mừng trước những phước lành của người khác. Amen.

Peter Gilmore

Thứ Bảy Tuần Thứ Hai Mùa Chay 07.03.2026

Mi 7:14-15, 18-20

Tv 102(103):1-4, 9-12

Lc 15:1-3, 11-32

Lạy Cha, xin cho con được hưởng phần gia sản con đáng được hưởng (Lc 15:12)

Thông thường, chúng ta không được thừa kế tài sản cho đến khi người thân qua đời. Vì vậy, khi người con trai út đòi cha chia tài sản, đó là một sự sỉ nhục lớn vì người con trai thực chất đang coi cha như thể ông đã chết. Tuy nhiên, bất chấp sự sỉ nhục này, người cha vẫn chia tài sản và cho con trai những gì anh ta muốn. Vài ngày sau, người con trai rời nhà đến một đất nước xa xôi. Mặc dù biết con trai mình sẽ làm mọi chuyện rồi tung lên, người cha vẫn cho phép anh ta đi. Tại sao?

Tình yêu chân thành là điều không thể áp đặt; bạn không thể ép buộc ai đó yêu bạn, hoặc được bạn yêu. Tình yêu được cho đi và nhận lại một cách tự do. Và tình yêu không bao giờ chiếm hữu, nó luôn tìm cách giải phóng người khác, ngay cả khi chúng ta phải chịu đau khổ vì điều đó. Vì vậy, người cha cho phép con trai mình ra đi tự do. Khi con trai gặp khó khăn và bắt đầu đau khổ, thì trong lòng, từ xa, người cha cũng đau khổ cùng con – đó là nỗi lo lắng của bất kỳ bậc cha mẹ yêu thương nào khi con cái rời khỏi nhà.

Nhưng sau khi cùng chịu khổ với con trai, người cha cũng có thể vui mừng với con khi con trở về (Lc 15:22-24). Ngược lại, người con cả không thương tiếc sự mất mát của em trai mình, mà lại oán giận em, vì vậy, anh ta không vui mừng khi em trai trở về (Lc 15:28).

Khi ta thờ ơ với nỗi đau khổ của người khác, ta cũng thờ ơ với niềm vui của họ khi nỗi đau khổ chấm dứt. Nhưng khi ta cùng đau khổ với ai đó, ta cũng sẽ cùng vui mừng với họ. Khi ta mất đi những người thân yêu, niềm vui của ta sẽ càng lớn lao hơn khi, nếu Chúa cho phép, ta sẽ gặp lại họ trên thiên đường.

Trong lúc cùng chia sẻ đau khổ với người khác, nguyện xin chúng ta cũng được chia sẻ niềm vui với họ. Amen.

Cha Antony Jukes OFM

Thứ Hai Tuần Thứ Ba Mùa Chay 09.03.2026

2 Cv 5:1-15

Tv 41(42):2-3, 42:3-4

Lc 4:24-30

Không một vị tiên tri nào được chấp nhận ở quê hương mình (Lc 4:24)

Tại quê hương Nazareth, Chúa Giêsu đã gây ấn tượng mạnh mẽ với dân chúng. Họ khó có thể tin rằng những suy nghĩ và lời nói tuyệt vời như vậy lại đến từ một người lớn lên giữa họ. Cuối bài giảng trong hội đường, Chúa Giêsu trích dẫn những câu chuyện trong Kinh Thánh mà họ thường bỏ qua — một câu chuyện về tiên tri Êli giúp đỡ một góa phụ nghèo ở Sidôn, và một câu chuyện khác về tiên tri Êlisa chữa lành một người mắc bệnh phong ở Syria. Trong cả hai trường hợp, người được giúp đỡ đều không phải là người Do Thái.

Khi Chúa Giêsu chỉ ra điều này, đám đông quay lưng lại. Họ đuổi Ngài ra khỏi thị trấn và định ném Ngài xuống vách đá. Tại sao một nhóm người đáng kính, thông minh lại làm như vậy? Xét cho cùng, những câu chuyện đó đến từ chính Kinh Thánh của họ; tất cả những gì Chúa Giêsu làm chỉ đơn thuần là chỉ ra chúng và áp dụng chúng vào cuộc sống. Đó mới là vấn đề! Phần lớn mọi người yêu mến Kinh Thánh và tin vào những lời được ghi chép một cách chung chung. Nhưng họ không muốn chân lý của Kinh Thánh can thiệp vào cách sống của họ.

Có lẽ đây là vấn đề lớn nhất của chúng ta. Đối với một số người, Kinh Thánh là một tập hợp các câu chuyện thần thoại và truyện cổ tích. Những người khác nói rằng họ không hiểu Kinh Thánh. Nhưng một số phần trong đó chúng ta lại hiểu quá rõ. Vấn đề của chúng ta là ở việc áp dụng. Chúa Giêsu đã can thiệp! Ngài luôn mời gọi mọi người đối diện với chính mình. Đây chính xác là điều chúng ta cần. Kinh Thánh có ích gì, việc thực hành tôn giáo có giá trị gì, nếu chúng ta không bao giờ nhìn nhận chính mình như chúng ta thực sự là? Hãy để Kinh Thánh trở nên gần gũi với cuộc sống của chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho chân lý trong Mùa Chay này được soi sáng trong đời sống chúng con. Amen.

Cha Sean Cullen

Thứ Ba Tuần Thứ Ba Mùa Chay 10.03.2026

Đn 3:25, 34-43

Tv 24(25):4-6, 7A-9

Mt 18:21-35

Xin tỏ lòng nhân hậu và lòng thương xót vô biên của Ngài khi Ngài đối xử với chúng con (Đn 3:42)

Một trong những điều khó khăn khi sống theo lời thề khổ hạnh triệt để là tôi thường xuyên phải rơi vào tình huống xin ăn. Tôi thấy đó là một trải nghiệm vô cùng tủi hổ và thường không thoải mái khi biết rằng người khác không có lý do thực sự nào để giúp đỡ mình ngoài lòng tốt của họ.

Xin lỗi có lẽ là trải nghiệm dễ tổn thương nhất khi nói đến việc cầu xin. Có thể trong những tình huống khác, lòng tốt hay danh tiếng của tôi có thể giúp ích, nhưng khi tôi xin tha thứ, điều tôi đang cầu xin là thứ tôi không xứng đáng nhận được.

Tuy nhiên, dụ ngôn của Chúa Giêsu hôm nay cho thấy rõ ràng để cả hai chúng ta có thể vượt qua những sai lầm đã xảy ra giữa chúng ta, sự tha thứ chân thành là điều cần thiết. Nếu không có nó, vết thương mà tôi đã gây ra sẽ tiếp tục mưng mủ và giam cầm chúng ta trong quá khứ.

Mỗi khi tôi vật lộn với việc tha thứ, dụ ngôn này giúp tôi có được cái nhìn đúng đắn hơn, nhắc nhở tôi rằng tôi đang ở vị trí của người đã được tha thứ rất nhiều. Sự tha thứ của nhà vua trong dụ ngôn là một sự giải thích đơn giản về thông điệp của Thập tự giá, một lời nhắc nhở sâu sắc cho chúng ta rằng Chúa Giêsu không đòi hỏi gì ở chúng ta mà Ngài không sẵn sàng tự mình làm.

Lạy Chúa Giêsu, con cảm ơn Ngài vì thập giá và món quà tha thứ quý giá và rộng lượng của Ngài! Con dâng lên Ngài những người và những hoàn cảnh mà con đang khó lòng tha thứ, và xin Ngài giúp con trao cho họ những gì Ngài đã ban cho con. Amen.

Katherine Stone MGL

Thứ Tư Tuần Thứ Ba Mùa Chay 11.03.2026

Đnl 4:1, 5-9

Tv 147:12-13, 15-16, 19-20

Mt 5:17-19

Ta đến không phải để hủy bỏ lề luật và các tiên tri, nhưng để kiện toàn chúng. (Mt 5:17)

Từ thời các tông đồ, và xuyên suốt lịch sử, Giáo hội đã chứng thực sự thống nhất của Cựu Ước và Tân Ước. Thánh Giêrôm nhấn mạnh rằng “không biết Kinh Thánh là không biết Chúa Kitô” (Chú giải sách Isaia, Lời tựa quyển thứ nhất).

Đáng buồn thay, những bức tranh biếm họa về Chúa Giêsu thường miêu tả Ngài như một người hoàn toàn đoạn tuyệt với giáo lý Do Thái, lên án mạnh mẽ “chủ nghĩa vụ luật” của nó, và thay vào đó tập trung gần như hoàn toàn vào lòng thương xót và tình yêu của Thiên Chúa. Mặc dù Chúa Giêsu vui mừng khi ban phát lòng thương xót của Thiên Chúa và hân hoan trước những tấm lòng ăn năn, nhưng Ngài không làm điều đó bằng cách bác bỏ Lề Luật, vốn tự nó là một biểu hiện của lòng thương xót và kế hoạch của Thiên Chúa về đời sống ngay thẳng và công lý.

Do đó, Giáo hội khuyên chúng ta nên đọc Kinh Thánh với sự hiểu biết rằng Tân Ước ẩn chứa trong Cựu Ước, và Cựu Ước được hé mở trong Tân Ước - một cách hoàn hảo nhất nơi Chúa Giêsu - Đấng đến với chúng ta như “là đường, là sự thật và là sự sống” (Ga 14:6), và nhờ Người, tinh thần trọn vẹn của Lề Luật được Giáo hội nhận biết và giảng dạy một cách đúng đắn.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta được mời gọi đến sự vĩ đại trong Nước Trời – không gì khác hơn là sự thánh thiện. Điều này đòi hỏi sự nỗ lực chân thành hướng đến sự thánh thiện, với những trái tim đón nhận chân lý và vẻ đẹp của luật pháp Chúa – một luật lệ của tình yêu thương, sự sám hối, công lý và lòng thương xót.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con vui mừng vì Ngài đã đến cứu chuộc chúng con, làm trọn vẹn trong chính mình mọi điều chân thật, tốt lành và đẹp đẽ. Nguyên xin luật pháp của Ngài được ghi khắc trong lòng chúng con nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần, khi chúng con vui vẻ hiệp nhất và làm theo Ngài. Amen.

Jude Hennessy

Thứ Năm Tuần Thứ Ba Mùa Chay 12.03.2026

Gr 7:23-28

Tv 94(95):1-2, 6-9

Lc 11:14-23

Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán (Lc 11:23)

Đến thời điểm này trong Mùa Chay, chúng ta đã thấy những lời nhắc đến ma quỷ và Sa-tan xuất hiện đây đó: Chúa Giêsu bị Sa-tan cám dỗ nhưng không bị thuyết phục, và giờ đây, khi Chúa Giêsu giải thoát một người khỏi tà thần, dân chúng lại buộc tội Ngài thông đồng với quỷ Beelzebul. Chúng ta có thể bị cám dỗ bỏ qua việc Phúc Âm trình bày về những kẻ tay sai của cái ác như Sa-tan và các thiên thần sa ngã khác. Là những người mong muốn theo Chúa Kitô, chúng ta có thể nghĩ rằng thế giới tâm linh đen tối không liên quan gì đến chúng ta. Ở một khía cạnh nào đó, điều này là đúng - Chúa Kitô đã chiến thắng cái ác, đang dẫn dắt chúng ta vào Vương quốc của Ngài, và đang bảo vệ chúng ta khỏi ảnh hưởng của cái ác. Tuy nhiên, chúng ta không miễn nhiễm với những cám dỗ của kẻ ác và bè lũ của hắn.

Tác phẩm “Những bức thư của Screwtape” của C. S. Lewis mang đến một bức tranh hài hước nhưng cũng đầy suy ngẫm về chiến thuật của các thiên thần sa ngã thông qua thư từ trao đổi giữa một con quỷ dày dặn kinh nghiệm là Screwtape và một con quỷ cấp dưới.

Screwtape khuyên: “Chính sách của chúng ta lúc này là che giấu bản thân... Nếu bất kỳ gợi ý mờ nhạt nào về sự tồn tại của anh bắt đầu nảy sinh trong tâm trí hắn, hãy gọi cho hắn một hình ảnh về thứ gì đó mặc quần bó màu đỏ, và thuyết phục hắn rằng vì hắn không thể tin vào điều đó... nên hắn cũng không thể tin vào anh” (Chương 7).

Ngược lại, chúng ta có thể nảy sinh sự quan tâm không lành mạnh hoặc thái quá đối với Sa-tan, vô tình gạt bỏ Thiên Chúa sang một bên, hoặc đánh mất niềm tin vào Ngài.

Hôm nay, Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta rằng sự ác là có thật, và kêu gọi chúng ta chọn con đường trung đạo và ở gần Ngài, vì “ai không ở với Ta thì chống lại Ta; ai không cùng Ta thu góp thì phân tán” (Lc 11:23).

Lạy Chúa Giêsu, Ngài là Chúa tể muôn vật, và vương quốc của Ngài ở giữa chúng ta. Xin giữ con ở gần Ngài. Amen.

Sr Anastasia Reeves OP

Thứ Sáu Tuần Thứ Ba Mùa Chay 13.03.2026

Hs 14:2-10

Tv 80(81):6, 8-11, 14, 17

Mc 12:28-34

Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu! (Mc 12:34)

Hãy tưởng tượng một người đàn ông ngồi một mình trong quán cà phê, nhìn chăm chăm vào ly cà phê của mình. Nếu bạn là một nhà kinh tế, bạn có thể nhận ra đó là sự căng thẳng về tài chính. Nếu bạn là một bác sĩ, bạn có thể nghi ngờ đó là bệnh tật. Nếu bạn là một linh mục, bạn có thể thấy một tâm hồn đang tìm kiếm Chúa. Mỗi người đều nhìn nhận người đàn ông đó, nhưng qua những lăng kính khác nhau.

Người Pháp gọi đây là *déformation professionnelle* - nghĩa đen là “sự biến dạng nghề nghiệp”. Bản dịch chính xác hơn là “thiên kiến nghề nghiệp”. Nó mô tả cách mà việc đào tạo và kinh nghiệm có thể thu hẹp tầm nhìn của chúng ta. Đức tin của chúng ta cũng dễ bị ảnh hưởng bởi điều tương tự. Các truyền thống tôn giáo, các trường phái thần học và các tín hữu cá nhân có thể phát triển một *déformation professionnelle* làm thu hẹp tầm nhìn về kế hoạch rộng lớn của Chúa. Người Pha-ri-si nhấn mạnh sự chính xác về luật pháp và sự thanh khiết về nghi lễ. Người Sa-đốc ưu tiên lễ tế trong Đền thờ và Kinh Torah viết. Bạn và tôi có thể có thiên kiến về đạo đức cá nhân, hoặc công bằng xã hội, hoặc chính thống giáo lý. Tất cả đều hợp lệ; không cái nào là hoàn hảo.

Tin Mừng hôm nay cho thấy tầm nhìn bao la của Chúa chúng ta. Tình yêu Thiên Chúa và tình yêu tha nhân quan trọng hơn nhiều so với sự hy sinh hay lễ tế toàn thiêu. Tình yêu là thước đo vượt lên trên mọi thành kiến và kết hợp mọi khía cạnh của đức tin chúng ta. Chúa Giêsu nói với thầy thông luật: “Anh không còn xa Nước Thiên Chúa đâu” (Mc 12:34). Chúng ta cũng muốn Ngài nói điều đó với chúng ta. Vì vậy, tình yêu trở thành thước đo của chúng ta, bởi vì tình yêu là thước đo của Thiên Chúa.

Lạy Chúa nhân từ, xin giúp con vượt qua những định kiến của mình. Nguyện xin tình yêu thương Chúa và tình yêu thương tha nhân trở thành động lực cho mọi hành động của con. Amen.

Cha John Corrigan

Thứ Bảy Tuần Thứ Ba Mùa Chay 14.03.2026

Hs 5:15-6:6

Tv 50(51):3-4, 18-21

Lc 18:9-14

Chúng sẽ mau mắn tìm Ta trong cơn cùng quẫn (Hs 5:15)

Đã giữa Mùa Chay. Sau ba tuần, có lẽ chúng ta nhận ra rằng mình không ở trong trạng thái tốt nhất về mặt tâm linh. Các bài đọc hôm nay cho thấy rằng trải nghiệm về sự yếu đuối của chính mình có thể trở thành một khoảnh khắc biến đổi thực sự.

Những người con của Chúa, vốn từng là những người bạn hay thay đổi và chỉ thân thiết với Ngài khi thuận lợi, giờ đây thực sự bắt đầu tìm kiếm Ngài một cách chân thành khi họ rơi vào “tình cảnh khốn khổ”. Thật là một suy nghĩ đầy hy vọng! Chúa đã vạch ra một con đường chữa lành rõ ràng, vượt qua cả những giai đoạn khó chịu khi chúng ta thất vọng về chính mình.

Lời lẽ của tiên tri Hôsê thật khích lệ. Ngay từ trong hoàn cảnh khốn khổ cá nhân, dân Israel đã hướng về Thiên Chúa, tuyên bố niềm tin tưởng vào thánh ý và quyền năng của Ngài để đáp lại mọi yếu đuối của họ. Khi họ tan vỡ, Ngài sẽ chữa lành. Khi họ bị thương, Ngài sẽ băng bó vết thương cho họ. Khi họ chết trong tội lỗi, Ngài sẽ nâng họ dậy để sống trong sự hiện diện của Ngài.

Với mỗi lời khẳng định về lòng tốt của Ngài, sự tin tưởng của họ vào Ngài càng tăng lên cho đến khi họ chắc chắn rằng Ngài sẽ đến. Ngay cả sự phán xét của Ngài, phơi bày chiều sâu tội lỗi của họ, cũng được ca ngợi vì sự sáng suốt của nó. Thực tế về tội lỗi của họ cho thấy sự vĩ đại của lòng thương xót của Ngài – không còn chỗ cho nỗi sợ hãi nữa.

Giống như Thánh Phaolô, chúng ta hãy cố gắng đón nhận món quà tuyệt vời là được trải nghiệm sự yếu đuối của mình, học hỏi như ngài đã học được rằng: “Khi tôi yếu đuối, thì chính là lúc tôi mạnh mẽ” (2 Cr 12:10). Khi yếu đuối, chúng ta thường sẵn sàng lắng nghe tiếng Chúa, Ngài không yêu cầu chúng ta phô trương sự vĩ đại của bản thân, mà là tình yêu kiên định dành cho Đấng cứu rỗi chúng ta.

Chúng ta hãy cùng cầu nguyện với Vua Đa-vít, người đã viết nên bài thánh vịnh tuyệt đẹp này từ chính những trải nghiệm yếu đuối của mình:

Lời Chúa, xin thương xót con. Amen.

Sr Mary Helen Hill OP

Thứ Hai Tuần Thứ Tư Mùa Chay 16.03.2026

Is 65:17-21

Tv 29(30):2, 4-6, 11-13

Ga 4:43-54

Đây chính là thời điểm Chúa Giêsu đã phán: “Con người sẽ sống.” (Ga 4:53)

Nếu bạn tìm kiếm trò chơi trẻ em cổ điển “tranh ghép mảnh”, bạn sẽ thấy rằng vào năm 1926, nhà xuất bản Ward, Lock and Co., có trụ sở tại Vương quốc Anh, đã phát hành một bộ sách có tựa đề “Tranh Ghép Mảnh”. Người ta cho rằng đây là cơ quan truyền thông đầu tiên được biết đến đã đề cập đến một cuốn sách dành riêng cho trò chơi “tranh ghép mảnh”. Tôi tự hỏi liệu những hoạt động này có phải cũng là một phần tuổi thơ của bạn không? Chúng là một phần tuổi thơ của tôi.

Mục đích ban đầu là hỗ trợ việc sắp xếp theo thứ tự số, nhưng chính hình ảnh được hé lộ mới là “điểm nhấn ẩn” – một vật dụng gia đình, một khuôn mặt. Tuy nhiên, tôi tự hỏi liệu có bức ảnh nào của bạn bị bỏ dở vì thiếu kiên nhẫn, mất tập trung, hoặc mất hứng thú không? Đôi khi, quá trình này khá phức tạp và tỉ mỉ. Đôi khi, rất khó để theo dõi. Có lẽ ai đó đã hoàn thành công việc trong lúc bạn vắng mặt và bạn trở về để chiêm ngưỡng bức ảnh cuối cùng với cảm giác ngạc nhiên và kinh ngạc.

Khi chúng ta phát triển sự nhạy bén đối với sự hiện diện của Chúa Thánh Thần trong cuộc sống, chúng ta cũng có khả năng trong đức tin để thực hiện một bức “tranh ghép mảnh” – giống như viên quan tòa và người cha trong Tin Mừng Thánh Gioan hôm nay. Chúa hiếm khi hoạt động riêng lẻ trong cuộc sống của chúng ta; mỗi khoảnh khắc chữa lành, thấu hiểu, mặc khải, lòng thương xót và sự tin tưởng đều mang đến một hình ảnh về sự sống trong nhiều lĩnh vực kinh nghiệm của con người. Trên thực tế, những “mảnh” này được kết nối mật thiết để tiết lộ vinh quang ẩn giấu của Chúa Kitô trong cuộc sống chúng ta, Ngài đang hành động vì lợi ích của chúng ta để được chia sẻ sự phục sinh của Ngài.

Lạy Cha, xin ơn ban của Thánh Linh Ngài kết nối những trải nghiệm trong cuộc sống con và với những người khác. Amen.

Trish McCarthy

Thứ Ba Tuần Thứ Tư Mùa Chay 17.03.2026

Gr 1:4-9

Tv 116(117)

Cv 13:46-49

Lc 10:1-12, 17-20

Hãy đi khắp thế giới và loan báo Tin Mừng. (Đáp Ca Thánh vịnh)

Lễ trọng kính Thánh Patrick mang đến cho chúng ta một khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi trong hành trình Mùa Chay. Chúng ta tôn vinh vị truyền giáo vĩ đại này, người đã mang Tin Mừng của Chúa Giêsu đến với dân chúng Ái Nhĩ Lan. Trong hành trình đó, ngài đã phải chiến đấu chống lại những khó khăn về thể chất, sự bách hại, tù đầy và lưu đày. Tuy nhiên, trong lòng ngài biết rằng sứ mệnh này là điều ngài phải hoàn thành.

Điều gì đã thúc đẩy Thánh Patrick? Chắc chắn đó là cuộc gặp gỡ cá vị của thánh nhân với Chúa Giêsu và nhận thức rằng cuộc đời, cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu thực sự là tin mừng cho tất cả những người ngài gặp. Ngài tin chắc rằng mối quan hệ với Chúa Giêsu và Giáo hội của Ngài sẽ là điều tốt nhất thánh nhân có thể cống hiến cho thế giới.

Gương mẫu của thánh nhân mời gọi chúng ta suy ngẫm về việc chúng ta tin chắc đến mức nào rằng Chúa Giêsu thực sự là “tin mừng” cho tất cả mọi người. Chúng ta đã gặp gỡ Chúa Giêsu và Giáo Hội của Ngài theo cách mà chúng ta chắc chắn rằng việc có mối quan hệ với Chúa là điều tốt nhất cho cuộc sống của chính chúng ta, gia đình và bạn bè của chúng ta chưa?

Trong hành trình Mùa Chay này, chúng ta hãy suy ngẫm về việc Chúa Giêsu đang và có thể là “tin mừng” trong cuộc sống của chính mình như thế nào, mở lòng đón nhận Ngài và được ban sức mạnh để lan tỏa tin mừng này đến mọi người xung quanh.

Mặc dù việc chia sẻ tin vui này có thể hơi đáng sợ, nhưng chúng ta hãy vững lòng nhờ lời Chúa phán qua tiên tri Giêrêmia: “Đừng sợ chúng, vì Ta ở cùng các ngươi để bảo vệ các ngươi” (Gr 1:8).

Lạy Chúa Giêsu, xin cho tin mừng của Ngài được sâu sắc hơn trong lòng con để con có thể chia sẻ cho mọi người mà con gặp gỡ. Amen.

Cha Darren McDowell

Thứ Tư Tuần Thứ Tư Mùa Chay 18.03.2026

Is 49:8-15

Tv 144(145):8-9, 138-14, 17-18

Ga 5:17-30

Hãy reo mừng! (Is 49:13)

Là một cựu chủng sinh, tôi luôn trân trọng việc được khuyến khích và hướng dẫn tâm linh. Cứ hai tuần một lần, tôi gặp gỡ cha hướng dẫn tâm linh của mình, Cha Gus Belauskus, để, như chúng tôi vẫn gọi, một cuộc trò chuyện giữa hai môn đệ. Có lần, khi tôi trải qua một giai đoạn lo lắng, Cha Gus đã nói rằng một hình thức cầu nguyện mạnh mẽ là chiêm nghiệm tạo vật của Chúa. Trường tôi, Chung viện Mundelein, tự hào có gần 1.000 mẫu Anh, bao gồm cả một hồ nước tuyệt đẹp. Khi đi bộ trên con đường dài ba dặm quanh hồ, tôi thường ngược nhìn lên và xung quanh - đắm mình trong tình yêu của Chúa qua thiên nhiên.

Hôm nay, trong bài đọc thứ nhất, sách Isaia mang đến một thông điệp hy vọng sống động. Vị tiên tri dùng hình ảnh về sự sáng tạo, những ngọn núi reo lên vui mừng trước sự phục hồi của đất nước. Tại sao lại có nhiều niềm vui đến vậy? Chính động từ “phục hồi” hàm ý sự tái thiết lập và trở lại trạng thái ban đầu. Trước đây, dân cư vùng đất này đã phải chịu đựng gió và nắng thiêu đốt; đói khát. Nhưng Chúa an ủi họ và hứa rằng: “Ta sẽ phán với những người từ rằng: ‘Hãy ra khỏi đó’, và với những người ở trong bóng tối rằng: ‘Hãy bước ra!’” (Is 49:9).

Qua tội lỗi, chúng ta trở thành tù nhân của chính mình; bị giam cầm trong ảo tưởng về Thiên Chúa. Bóng tối này làm mờ tầm nhìn của chúng ta, khiến chúng ta lạc lối - lạc mất mục đích sống. Đời sống nội tâm của chúng ta trở nên giống như vùng đất mà tiên tri Isaia nhắc đến trước khi phục hưng - khô cằn, hoang vắng.

Những lĩnh vực nào trong cuộc sống của bạn cần sự phục hồi của Chúa trong Mùa Chay này? Mỗi quan hệ của bạn với Chúa có bị phai nhạt không? Lời cầu nguyện của bạn có khô khan không? Trong mùa thánh này, Chúa đang kêu gọi tất cả chúng ta được phục hồi thông qua Giáo Hội của Ngài, bao gồm cả Bí tích Hòa Giải. Khi chúng ta tiến gần đến Lễ Phục Sinh, chúng ta có thể, giống như những người tù, bước ra và tỏ mình cho Đấng Tạo Hóa, Đấng mong muốn chúng ta reo mừng trước lòng thương xót và nhân từ của Ngài.

Lạy Chúa, xin cho con được trở về với Ngài trong Mùa Chay này.
Amen.

Matthew Ockinga

Thứ Năm Tuần Thứ Tư Mùa Chay 19.03.2026

Lễ Thánh Giuse Ngày 19 Tháng 3 Năm 2026

2 Sm 7:4-5, 12-14, 16

Tv 88(89):2-5, 27, 29

Rm 4:13, 16-18, 22

Mt 1:16, 18-21, 24

Ông Giuse là người công chính (Mt 1:19)

Nếu bạn phải giao đứa con duy nhất của mình cho người khác nuôi dưỡng, bạn sẽ tìm kiếm những phẩm chất gì ở người mà bạn chọn? Bài Phúc Âm hôm nay mô tả Giuse là một người đàn ông chính trực, nhưng câu chuyện mà Phúc Âm kể có lẽ là một minh họa mạnh mẽ hơn về lý do tại sao Chúa lại chọn Giuse.

Trước hết, trong hoàn cảnh mà người ta có thể cho rằng ông hẳn đã cảm thấy không chỉ tổn thương mà còn bị phản bội, ông đã chọn con đường nhân từ là ly hôn kín đáo. Trong một nền văn hóa mà sự không chung thủy như vậy bị trừng phạt bằng ném đá, phản ứng của Giuse cho thấy rằng ông, giống như tổ tiên của mình là Đavít, là người có tấm lòng hướng về Chúa: dịu dàng và thương xót, chậm bất bình, giàu lòng chung thủy và kiên định (xem Xh 34:6).

Thứ hai, giấc mơ của Giuse, và phản ứng của ông đối với giấc mơ đó, cho chúng ta thấy rằng Giuse có một tấm lòng rộng mở với Chúa, rằng ông nhận ra tiếng nói của Chúa khi nghe thấy, và rằng ông vâng phục những gì Chúa yêu cầu ông. Khi tôi suy nghĩ về sự dường như bất khả thi của những gì thiên thần nói với ông trong giấc mơ đó, điều này cho tôi biết điều gì đó rất sâu sắc về đức tin và mối quan hệ của Giuse với Chúa.

Chắc chắn bạn và tôi không phải là cha mẹ nuôi của Con Thiên Chúa, nhưng chúng ta đã được giao phó Lời Chúa — để sống và để chia sẻ. Vì vậy, Giuse đã cho chúng ta một hình mẫu về đời sống Kitô giáo — một đời sống phản ánh và đáp lại Lời sống động của Thiên Chúa.

Lạy Thánh Giuse, xin cầu cho chúng con, để chúng con học được cách đáp lại Thiên Chúa và yêu mến Chúa Giêsu như ngài. Amen.

Katherine Stone MGL

Thứ Sáu Tuần Thứ Tư Mùa Chay 20.03.2026

Kn 2:1, 12-22

Tv 33(34):16, 18, 19-21, 23

Ga 7:1-2, 10, 25-30

Ai cũng biết anh ta đến từ đâu. (Ga 7:27)

Liệu họ có tin như vậy không? Liệu chúng ta có tin như vậy không? Các bài đọc hôm nay đầy rẫy những lời dối trá, những sự thật nửa vời và những quan niệm sai lầm. Những kẻ vô thần trong bài đọc thứ nhất tin rằng chúng có thể làm bất cứ điều gì chúng muốn với những người đức hạnh. Những người được kể lại trong Phúc Âm nghĩ rằng họ biết nguồn gốc và danh tính của Chúa Giêsu. Trong thời đại của chúng ta, thật khó để phân biệt sự thật trong những gì người khác trình bày cho chúng ta, và trong chính suy nghĩ của chúng ta.

Chúa Giêsu không ngần ngại nói lên sự thật khi Ngài kêu lên rằng dân chúng không biết Cha, nguồn gốc thực sự của Ngài. Do đó, họ muốn bắt giữ Ngài. Hiểu biết không đầy đủ tiềm ẩn nhiều rủi ro, và nói lên sự thật có thể nguy hiểm. Chúng ta biết kết cục dành cho Chúa Giêsu: bị bắt, bị tra tấn và bị giết.

Tuy nhiên, Chúa Giêsu không thỏa hiệp. Ngài, Đấng là Chân Lý (Ga 14:6), sống và nói lên sự thật trong sự tự do hoàn toàn, bất kể hậu quả trước mắt. Ngài biết rằng sự thật sẽ giải phóng chúng ta. Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, chắc chắn sẽ chết, nhưng hậu quả cuối cùng là Ngài sẽ giải phóng chúng ta, không chỉ khỏi sự dối trá, mà ngay cả khỏi sự chết thông qua sự Phục Sinh của Ngài.

Lạy Chúa Giêsu, con muốn bước theo Ngài, Đấng là Đường, là Chân lý và là Sự sống. Xin ban cho con một lòng trung thành sâu sắc với chân lý để con cũng được sống trong tự do. Amen.

Sr Anastasia Reeves OP

Thứ Bảy Tuần Thứ Tư Mùa Chay 21.03.2026

Gr 11:18-20

Tv 7:2-3,9-12

Ga 7:40-52

Vì vậy, mọi người không thể thống nhất ý kiến về ông (Ga 7:43)

Khi hành trình Mùa Chay của chúng ta tiếp tục, các bài đọc đang ngày càng trở nên gay gắt hơn hướng đến đỉnh điểm của Tuần Thánh, nơi Chúa Giêsu sẽ bị bắt và đóng đinh trên thập tự giá vì lời tuyên bố Ngài là Đấng Mê-sia. Trong Tin Mừng hôm nay, chúng ta thấy sự hỗn loạn và bối rối của dân chúng, những người không chắc chắn liệu có nên tin vào lời tuyên bố của Chúa Giêsu và đi theo con đường Ngài dạy hay không. Một phần của sự bối rối nảy sinh vì Chúa Kitô đến từ một nơi không ngờ tới, một vùng quê hẻo lánh như Galilê, trong khi dân chúng biết nơi sinh được tiên tri của Đấng Mê-sia là Bêlem. (Dĩ nhiên chúng ta biết rằng Chúa Giêsu được sinh ra khi Đức Maria và Thánh Giuse đang đến thăm Bêlem từ nhà của các ngài ở Nagiarét, thuộc vùng Galilê.)

Sự hỗn loạn và bối rối của con người có thể thấy rõ trong thế giới ngày nay khi thật khó để biết nên tin ai, hay điều gì, phân biệt tin giả với tin thật, kẻ lừa đảo với người lương thiện, và lời tiên tri sai lầm với sự thật. Vậy thì chúng ta phải làm thế nào? Bài đọc và Thánh vịnh đầu tiên chứa đựng câu trả lời: hãy tin cậy vào Chúa và nương náu nơi Ngài.

Đoạn Kinh Thánh từ sách tiên tri Giê-rê-mia nói về lòng tin tưởng của ông nơi Thiên Chúa khi đối mặt với nghịch cảnh, vì ông biết rằng Thiên Chúa sẽ bảo vệ ông khỏi tay những kẻ muốn giết ông, “Vì con đã phó thác việc của con cho Chúa” (Gr 11:20). Tương tự, bài Thánh Vịnh nhắc nhở chúng ta về sự trung tín của Thiên Chúa đối với chúng ta trong những lúc thử thách - rằng Ngài là nơi nương náu, nơi trú ẩn, là lá chắn và là thẩm phán công chính, và những ai đặt niềm tin nơi Chúa thì không có gì phải sợ hãi.

Lạy Chúa Giêsu, Ngài là đường, là sự thật và là sự sống. Xin giúp chúng con luôn trung thành với Ngài và bước theo Ngài với lòng tin tưởng vững chắc. Amen.

Bernadette Toohey MGL

Thứ Hai Tuần Thứ Năm Mùa Chay 23.03.2026

Đn 13:1-9, 15-17, 19-30, 33-62

Tv 22(23)

Ga 8:1-11

Rồi Ngài cúi xuống và viết trên đất lần nữa. (Ga 8:8)

Bài đọc thứ nhất và Phúc Âm đặt chúng ta vào vị trí khán giả trong những vở kịch tại tòa án, chứng kiến những chuẩn mực và truyền thống bị đảo lộn. Cả hai câu chuyện đều là những phiên tòa được dàn dựng, nơi người bị buộc tội phải phó mặc cho lòng thương xót của những người đàn ông tội lỗi. Và trong cả hai trường hợp, Chúa đều can thiệp để phán xét công bằng. Susanna bị tuyên bố có tội nhưng được chứng minh vô tội; người phụ nữ có tội nhưng được Chúa yêu thương tha thứ.

Nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần, Đaniên trở thành người bào chữa, người bảo vệ, người nói lên sự thật và là công cụ của công lý thiêng liêng cho Susanna. Chúa Giêsu, Ngôi Hai của Ba Ngôi, trở thành người bào chữa, người bảo vệ, người bày tỏ chân lý và người ban lòng thương xót cho người phụ nữ phạm tội ngoại tình. Chúa Giêsu là Đaniên mới, hoàn thành Luật Môi-se và mang đến sự cứu rỗi.

Cả hai câu chuyện đều cho thấy một Thiên Chúa thực sự nhìn thấu chúng ta. Ngài nhìn thấy sự vô tội ẩn dưới những lời dối trá, Ngài nhìn thấy những vết thương ẩn dưới tội lỗi, và Ngài nhìn thấu tận đáy lòng đầy sợ hãi và phán xét. Trong khi chúng ta thường phán xét quá nhanh, quá khắc nghiệt hoặc quá chọn lọc, thì Thiên Chúa lại nhìn thấy một cách hoàn hảo và chọn cách cứu rỗi.

Những người đàn ông cầm đá đứng đối diện với Chúa Giêsu, nhưng họ không thể nhìn thấy. Hãy chú ý rằng Chúa Giêsu không hề bảo họ rời đi. Lời Ngài là: “Nếu ai trong các ngươi không phạm tội, hãy ném đá vào người phụ nữ này trước” (Ga 8:7). Từng người một, họ bỏ đi. Nếu họ biết về tình yêu thương và lòng thương xót của Chúa Giêsu, có lẽ họ đã có đủ can đảm để đứng bên cạnh người phụ nữ ấy, một tội nhân khác đang cần một Đấng Cứu Thế. Tôi cầu nguyện rằng tất cả chúng ta đều có được ân sủng đó.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con đến gần Ngài ân sủng và can đảm một lần nữa cầu xin rằng: “Lạy Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa hằng sống, xin thương xót con, là kẻ tội lỗi.” Amen.

Peter Gilmore

Thứ Ba Tuần Thứ Năm Mùa Chay 24.03.2026

Ds 21:4-9 - Tv 101(102):2-3, 16-21- Ga 8:21-30

Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết là Tôi Hằng Hữu (Ga 8:28)

Chúng ta nghĩ gì khi nghe rằng Chúa yêu thương chúng ta? Mùa Chay mời gọi chúng ta khám phá lại chiều sâu của chân lý này. Khi chúng ta hướng đến Lễ Phục Sinh, lời của Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta rằng Ngài sẵn sàng làm mọi điều để bày tỏ tình yêu của Cha dành cho chúng ta.

Chúa Giêsu phán: “Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết là Tôi Hằng Hữu” (Ga 8:28). Những lời này hướng chúng ta trực tiếp đến Thập tự giá. Việc “giương cao” Chúa Giêsu không chỉ là sự đóng đinh Ngài, mà còn là sự tôn vinh Ngài. Khoảnh khắc tưởng chừng như là sự thất bại của Ngài lại trở thành sự mặc khải về danh tính thực sự của Ngài: Con là Đấng đồng nhất với Cha.

Chúng ta bị thu hút bởi việc chiêm ngưỡng Chúa Kitô chịu đóng đinh và học hỏi ý nghĩa đích thực của tình yêu. Từ thập giá, chúng ta thấy rằng Ngài không làm gì tự mình, mà làm mọi sự theo ý muốn của Chúa Cha. Sự khiêm nhường của Ngài không phải là yếu đuối, mà là lòng tin tưởng — lòng tin tưởng được sinh ra từ việc biết được tình yêu của Chúa Cha dành cho Ngài và cho tất cả con cái Ngài. Khi chiêm ngưỡng Chúa Giêsu, Đấng hiến dâng trọn vẹn cho chúng ta, chúng ta khám phá ra chiều sâu của tình yêu thương của Chúa Cha. Trái tim rộng mở, bị đâm thủng của Chúa Kitô bày tỏ tình yêu thương của Chúa Cha cho chúng ta.

Chúa Giêsu biết rằng Chúa Cha không bỏ rơi Ngài.

Ngay cả trong cơn đau đớn tột cùng của cuộc khổ nạn, khi bị bạn bè bỏ rơi và kẻ thù chế giễu, Chúa Cha vẫn luôn hiệp nhất với Con mình. Niềm tin chắc chắn này đã cho Ngài sức mạnh để phó thác.

Khi đón nhận tình yêu này, chúng ta được mời gọi cùng phó thác bản thân. Chúng ta thường hành động “theo ý mình”, dựa vào sức mạnh của chính mình hoặc bám víu vào những kế hoạch riêng. Tuy nhiên, Thập tự giá chỉ ra một con đường khác: đó là sống trong sự phụ thuộc vào tình yêu của Cha. Khi chúng ta kết hợp những nỗ lực và sự vâng phục của mình với Chúa Kitô, chúng ta cũng khám phá ra rằng Cha không bao giờ bỏ rơi chúng ta. Nhìn ngắm Con được “giương cao” là biết rằng chúng ta là những người con yêu dấu của Cha.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng được treo cao trên thập giá, xin kéo con vào mầu nhiệm tình yêu của Chúa Cha. Xin dạy con biết tin tưởng như Chúa đã tin tưởng, biết phó thác như Chúa đã phó thác, và sống như một người con yêu dấu của Chúa Cha. Amen.

Kate Atkins MGL

Thứ Tư Tuần Thứ Năm Mùa Chay 25.03.2026

Lễ Truyền Tin

Is 7:10-14, 8:10 - Tv 39(40):7-11 - Dt 10:4-10 - Lc 1:26-38

Maria vô cùng bối rối trước những lời này và tự hỏi lời chào đó có nghĩa là gì. (Lc 1:29)

Trước khi đáp lời “xin vâng”, Đức Mẹ Maria trải qua một khoảnh khắc xáo trộn sâu sắc. Trước khi là Mẹ Thiên Chúa, trước khi trở thành mẫu mực của môn đệ hoàn hảo, Mẹ chỉ đơn giản là một thiếu nữ đối mặt với điều gì đó không phù hợp với kế hoạch của mình. Lời chào của thiên thần làm gián đoạn nhịp sống thường nhật của Mẹ. Phản ứng đầu tiên của Mẹ không phải là sự rõ ràng hay tự tin - mà là sự bối rối; sự nghi ngờ; một loại sự không chắc chắn thánh thiện.

Câu trả lời “xin vâng” của Đức Mẹ Maria có ý nghĩa chính xác bởi vì nó xuất phát từ sự tự do thực sự. Chúa không bỏ qua nhân tính của Mẹ. Giáo hội từ lâu đã dạy rằng Đức Mẹ Maria tràn đầy ân sủng, nhưng ân sủng không xóa bỏ khả năng cảm thấy bối rối hay ngạc nhiên của Mẹ. Thay vào đó, ân sủng củng cố Mẹ để luôn mở lòng. Mẹ lắng nghe. Mẹ suy ngẫm. Mẹ giữ vững sự cân bằng đủ lâu để nghe thấy lời mời gọi của Chúa.

Đã bao nhiêu lần chúng ta bị xáo trộn bởi kế hoạch của Chúa? Và chúng ta phản ứng như thế nào? Chúng ta có lắng nghe, suy ngẫm và đấu tranh với nó hay chúng ta nhanh chóng gạt bỏ nó? Chúa thường đến với chúng ta theo những cách làm đảo lộn kỳ vọng của chúng ta: qua những cuộc trò chuyện khó khăn, những khoảnh khắc thất bại, những thách thức trong gia đình hoặc công việc, hoặc lời kêu gọi từ bỏ những thói quen mà chúng ta đã giữ quá lâu. Giống như Đức Mẹ Maria, phản ứng của chúng ta có thể là sự bối rối hơn là niềm vui. Nhưng câu hỏi sâu sắc hơn không phải là liệu chúng ta có cảm thấy sẵn sàng hay không – mà là liệu chúng ta có sẵn lòng lắng nghe hay không.

Trong những lúc khó khăn này, chúng ta hãy dừng lại và hỏi Chúa: “Ngài muốn nói với con điều gì trong hoàn cảnh này?” Hãy thừa nhận rằng Ngài nhìn thấy toàn cảnh. Và hãy dành chỗ cho Chúa nói vào chính những nơi mà chúng ta thường chống lại.

Lạy Mẹ Maria, xin giúp chúng con đón nhận những sự can thiệp của Chúa với lòng can đảm, lòng tin tưởng và một trái tim sẵn sàng lắng nghe. Amen.

Arnie Hurdoyal

Thứ Năm Tuần Thứ Năm Mùa Chay 26.03.2026

St 17:3-9 - Tv 104(105):4-9 - Ga 8:51-59

Chúa luôn nhớ đến giao ước của Ngài. Mãi mãi (Đáp Ca Thánh Vịnh)

Giao ước của Chúa thấm đẫm trong những bài đọc này với sự thân mật mãnh liệt: “Ta sẽ là Thiên Chúa của các ngươi” (Sáng thế ký 17:8). Đối với Ápraham, đối với những người lưu vong tản lạc, đối với các môn đệ trong lần hiệp thông cuối cùng với thầy của họ - lời hứa vẫn còn đó. Nhưng Giao ước này không chỉ đơn thuần là một giao dịch, cũng không phải là một hợp đồng thiêng liêng với những điều khoản nhỏ nhặt. Đó là một lời mời gọi vào mối quan hệ đòi hỏi tất cả mọi thứ.

Chúa luôn ghi nhớ Giao Ước; chính chúng ta mới là người quên mất. Chúng ta cứ nhắc bám víu vào những ranh giới thoải mái của mình, vào những niềm tin chắc chắn về việc ai xứng đáng được yêu thương và ai không. Giao Ước được viết trên những trái tim chai đá trở nên không thể đọc được, bị che khuất bởi sự từ chối thay đổi của chúng ta.

Chúa Giêsu thể hiện Giao Ước Mới – không phải bằng cách hủy bỏ lời hứa cũ, mà bằng cách sống trọn vẹn lời hứa đó một cách đầy rủi ro. Yêu thương như Thiên Chúa yêu thương, yêu thương như Chúa Giêsu đã yêu thương, có nghĩa là để cho trái tim mình được mở rộng. Và điều này tiềm ẩn nguy hiểm bởi vì lòng thương xót không phải là một cảm xúc ấm áp; đó là sự dễ tổn thương tột cùng, và nó đòi hỏi sự hy sinh.

Khi chúng ta cầu nguyện xin Chúa ban cho những trái tim bằng thịt thay vì bằng đá, chúng ta đang cầu xin được tha thứ. Chúng ta đang mời gọi Chúa làm cho chúng ta trở nên dễ thấm, dễ bị tổn thương. Giao ước này không hứa hẹn sự an ủi—nó hứa hẹn sự hiện diện và hơn thế nữa. Chúa ở cùng chúng ta, đúng vậy, nhưng Chúa cũng là Đấng thúc đẩy chúng ta vượt ra khỏi chính mình, hướng tới những người mà chúng ta đã loại trừ khỏi những phiên bản tình yêu nhỏ bé, an toàn hơn của mình.

Câu hỏi đặt ra cho chúng ta là liệu chúng ta có dám để Giao ước đó định hình lại bản thân mình hay không.

Lạy Chúa của Giao Ước đầy hiểm nguy, xin làm mềm những gì con đã chai cứng, xin mở ra những gì con đã khép kín. Xin ban cho con lòng can đảm để yêu thương vượt qua nỗi sợ hãi, để lòng thương xót thay đổi con. Xin cho con đủ đại dốt để tin rằng tình yêu thương rộng lớn, mãnh liệt, không phân biệt đối xử – để con thực sự có thể là con đường của Ngài. Amen.

Sr Magdalen Mather OSB

Thứ Sáu Tuần Thứ Năm Mùa Chay 27.03.2026

Gr 20:10-13

Tv 17(18):2-7

Ga 10:31-42

Những làn sóng tử thần dâng lên xung quanh tôi. (Tv 17(18):4)

Trong các sách Phúc Âm, Chúa Giêsu không thực sự đưa ra lời giải thích cho sự đau khổ của con người. Thay vào đó, bằng việc đón nhận Thập tự giá, Chúa Giêsu đã đi thẳng vào trọng tâm của sự đau khổ của con người. Ngài chịu đau khổ cùng chúng ta. Và trong cái chết và sự xuống địa ngục của Ngài, Chúa Giêsu giải thoát những người công chính đã chết và đi trước Ngài (Sách Giáo Lý Công Giáo, 632-637).

Một cách khác để hiểu về sự xuống địa ngục này là Chúa Giêsu thực sự đã trải qua địa ngục vì chúng ta. Chúng ta dùng cụm từ “Tôi đã trải qua địa ngục” để mô tả một trải nghiệm đau đớn, một thời điểm mà chúng ta cảm thấy hoàn toàn bị Chúa bỏ rơi và bị người khác phụ bạc. Trong nỗi đau đớn tột cùng của thập giá, và trong cái chết của chính Ngài, Chúa Giêsu đã trải qua địa ngục, biết cảm giác bị người bạn thân thiết phản bội là như thế nào (Mt 26:47-50), biết cảm giác bị người bạn thân thiết chối bỏ là như thế nào (Mt 26:69-75), và thậm chí biết cảm giác bị Chúa bỏ rơi là như thế nào khi Ngài kêu lên: “Lạy Chúa, lạy Chúa, sao Chúa bỏ con?” (Mt 27:46).

Nhưng khi làm như vậy, Chúa Giêsu đã chịu đau khổ cùng chúng ta đến mức không chỉ cảm thông với chúng ta trong nỗi đau khổ, mà Ngài còn thực sự đồng cảm với chúng ta trong nỗi đau khổ. Chúa Giêsu đồng nhất mình với những người đau khổ (Sách Giáo Lý Công Giáo, 1503) - người nghèo, người đói, người ngoại kiều, người bệnh, người ở trong tù (Mt 25:35-36), vì mỗi khi các người giúp đỡ một trong những người bé nhỏ nhất này, “Các người đã làm điều đó cho Ta” (Mt 25:40). Và khi Saolô bắt bớ Giáo Hội sơ khai, Chúa Giêsu nói: “Saolô, Saolô, sao người bắt bớ Ta?” (Công vụ 9:4). Điều đó trấn an chúng ta rằng, trong những lúc đau khổ, Chúa Giêsu luôn ở bên chúng ta cho dù chúng ta có thể không phải lúc nào cũng cảm nhận được sự hiện diện của Ngài.

Lạy Chúa, xin giúp con biết rằng Ngài luôn ở bên con. Amen.

Cha Antony Jukes OFM

Thứ Bảy Tuần Thứ Năm Mùa Chay 28.03.2026

Ez 37:21-28

Gr 31:10-13

Ga 11:45-56

Ta sẽ tập hợp chúng lại... Ta sẽ giải cứu họ khỏi mọi sự phản bội và ta sẽ là Thiên Chúa của chúng. (Ez 37:21-23)

Thật đáng kinh ngạc trước lòng trung tín của Chúa Cha mà chúng ta được nghe thấy trong bài đọc thứ nhất và Thánh vịnh hôm nay! Chúa Cha hứa sẽ quy tụ, ôm ấp, chữa lành và hiệp nhất tất cả con cái Ngài, những người đã bị phân tán hoặc lầm đường lạc lối. Bất chấp sự bất trung và phản bội của Dân Được Chọn, Chúa sẽ không bỏ rơi hay lìa bỏ chúng ta. Ngài bày tỏ mong muốn kéo mỗi người chúng ta đến với chính Ngài.

Khi bước vào Tuần Thánh, chúng ta sẽ thấy lời hứa của Chúa Cha được ứng nghiệm như thế nào. Chúng ta sẽ cảm nhận được tình yêu bền vững của một người Cha ban cho chúng ta đến cùng – thậm chí đến mức hiến dâng Con Trai yêu dấu của Ngài, là Chúa Giêsu, trên thập giá. Chúng ta có thể tự hỏi: làm thế nào để đáp lại tình yêu này?

Tuần này, chúng ta được mời gọi đơn giản là đồng hành và đón nhận tình yêu của Con Thiên Chúa trên hành trình của Người. Trong mỗi khoảnh khắc, chúng ta đứng bên cạnh Chúa Giêsu và hiện diện khi Người chịu đựng những đau khổ. Chúng ta nhận biết ánh mắt của Người khi Người bị Giuđa phản bội và bị Phêrô chối bỏ. Chúng ta để cho tiếng kêu la, những trận đòn, những roi vọt và mao gai đâm thấu tim mình. Và dưới chân thập giá, chúng ta nhìn ngắm Con Thiên Chúa bị đóng đinh, bị bỏ rơi và bị ruồng bỏ, và nghĩ với lòng biết ơn: “Người đã làm điều đó vì tôi.”

Lạy Chúa Cha, xin mở mắt và lòng chúng con để đón nhận tình yêu thương nhân từ và dịu dàng của Ngài, hầu cho chúng con có thể đáp lại tình yêu ấy cho tất cả những người chúng con gặp gỡ. Amen.

Sr Elena Marie Piteo OP

Thứ Hai Tuần Thánh 30.03.2026

Is 42:1-7

Tv 26(27):1-3, 13-14

Ga 12:1-11

Maria mang đến một cân dầu thơm rất đắt tiền (Ga 12:3)

Hôm nay, không gian trở nên tĩnh lặng hơn khi Tuần Thánh bắt đầu. Những lời ca ngợi Chúa Nhật Lễ Lá đã im bật, và các nhà thờ trở nên vắng vẻ. Tâm trí chúng ta hướng về những sự kiện kinh hoàng đang chờ đợi Chúa Giêsu trong vài ngày tới. Mặc dù những ngày sám hối của Mùa Chay có thể đã trôi qua chậm chạp, chúng ta cũng có thể tự hỏi Lễ Phục Sinh đang đến gần nhanh như thế nào. Chúng ta cũng có thể ước rằng phải chi mình đã nỗ lực hơn trong Mùa Chay.

Bà Maria ở Bêtani là tấm gương của chúng ta. Bất chấp những lời xì xào và phàn nàn của người khác, bà đã dâng một món quà rất hào phóng, xức dầu thơm đắt tiền cho Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đã bênh vực bà. Khi những ngày cuối đời trên trần thế đến gần, chỉ còn rất ít cơ hội để bày tỏ tình yêu thương như vậy dành cho Chúa Giêsu. Điều này hẳn đã mang lại sự an ủi lớn lao cho Chúa Giêsu trong khoảnh khắc đó và những ngày sau đó.

Hầu như không có gì chúng ta có thể dâng cho Chúa mà Ngài chưa từng ban cho chúng ta. Chúng ta hãy noi theo gương mẫu tình yêu bao la của Đức Mẹ Maria. Chúng ta hãy dâng hiến món quà quý giá là quên đi bản thân và những thiếu sót của mình, và dành tuần này ở bên cạnh Chúa Giêsu, mang lại sự an ủi cho Ngài trong cơn đau đớn qua tình yêu và lời cầu nguyện của chúng ta. Vẫn chưa quá muộn để có một Mùa Chay tốt lành.

Lạy Chúa Giêsu yêu dấu, Đáng đã yêu thương con trước hết, con xin dâng chính con cho Chúa trong tuần này. Xin cho những hành động yêu thương nhỏ bé của con được kết hợp với Chúa và phần nào làm dịu bớt nỗi đau khổ của Chúa. Amen.

Sr Anastasia Reeves OP

Thứ Ba Tuần Thánh 31.03.2026

Is 49:1-6

Tv 70(71):1-6, 15, 17

Ga 13:21-33, 36-38

Thưa Thầy, sao con lại không thể đi theo Thầy ngay bây giờ được? Con sẽ thí mạng con vì Thầy! (Ga 13:37)

Tất cả chúng ta đều cần một chút tự tin để có một cuộc sống hạnh phúc và hữu ích. Thật đáng buồn khi một người bị đánh bại bởi cảm giác thiếu tự tin và không xứng đáng. Nhưng sự tự tin thái quá lại nguy hiểm.

Bài Phúc Âm hôm nay kể về đêm cuối cùng Chúa Giêsu ở cùng các môn đệ. Ngài biết điều gì sắp xảy ra và đã cố gắng chuẩn bị cho họ. Nhưng họ đã không thể hiểu được. Đêm đó, Phêrô nói về lòng trung thành bất diệt của mình đối với Chúa và rằng ông sẽ hi sinh mạng sống mình vì Ngài. Phêrô không thiếu tự tin. Ông thực sự tin rằng lòng trung thành của mình đối với Chúa Giêsu sẽ vượt qua mọi thử thách—kể cả cái chết.

Chúng ta đều biết kết cục câu chuyện ra sao. Đừng vội phán xét Thánh Phêrô. Liệu chúng ta có làm tốt hơn trong hoàn cảnh đó không? Nghĩ như vậy chẳng khác nào rơi vào chính cái bẫy mà Thánh Phêrô đã mắc phải. Thánh Phêrô thất bại không phải vì yếu đuối. Ngài thất bại vì không chịu đối mặt với điểm yếu của mình. Ngài đã phạm sai lầm khi đánh giá quá cao sức mạnh của bản thân và đánh giá thấp thử thách.

Thử thách lớn nhất mà một huấn luyện viên thể thao có thể phải đối mặt là khi đội bóng của họ chạm trán với một đội yếu hơn, chưa thắng trận nào suốt mùa giải và bị mọi người đánh giá thấp. Ngay khi đội bóng tin vào điều đó, họ sẽ đi thẳng đến thất bại. Chúa Giêsu thấy nơi Thánh Phêrô một người hoàn toàn tự tin. Ông tin chắc rằng lòng tận hiến của mình cho Chúa Giêsu không thể thất bại. Điều đó cho chúng ta biết điều gì đó. Tự tin là điều tốt, nhưng hãy cẩn thận với sự tự tin thái quá. Chúng ta đều chịu sự chi phối của mọi yếu điểm của xác thịt. Sức mạnh của chúng ta chỉ đến từ Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con luôn biết rằng chỉ có Ngài mới là nguồn cứu giúp và sức mạnh của chúng con. Amen.

Cha Sean Cullen

Thứ Tư Tuần Thánh 01.04.2026

Is 50:4-9

Tv 68(69):8-10, 21-22, 31, 33-34

Mt 26:14-25

Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người: “Thưa Thầy, chẳng lẽ lại là con sao?”

Nếu bạn biết trước rằng ai đó sẽ phản bội bạn dẫn đến cái chết, bạn có kết bạn với họ không, hoặc nếu đã kết bạn với họ, bạn có cho phép họ tiếp tục ở trong vòng bạn bè thân thiết của mình không?

Văn hóa tẩy chay hiện đại của chúng ta chắc chắn sẽ nói “không”!

Tuy nhiên, nếu thành thật mà nói, tất cả chúng ta đều được hưởng lợi từ tình yêu thương dễ tổn thương mà Chúa Giêsu thể hiện, không chỉ đối với Giuđa, mà còn đối với tất cả những người theo Ngài. Đúng là chỉ có một trong số các Tông đồ được Chúa Giêsu chọn đã phản bội Ngài đến chết. Nhưng một người khác thậm chí còn chối bỏ việc quen biết Ngài, tất cả đều bỏ chạy khi Ngài bị bắt, và chỉ có một người thực sự ở bên cạnh Ngài dưới chân thập tự giá.

Tôi muốn tin rằng mình nằm trong số những tín hữu đã theo Ngài đến tận thập tự giá và ở bên Ngài cho đến phút cuối cùng. Nhưng khi chiêm ngưỡng Đấng đã chết vì tội lỗi tôi, tôi nhận ra rằng mình đang đứng đó như một người cần sự tha thứ của Ngài.

Điều thực sự kỳ diệu về Chúa Giêsu là Ngài chọn và yêu thương mỗi người chúng ta như bạn hữu của Ngài, dù biết rằng chúng ta sẽ làm Ngài thất vọng. Mỗi lần chúng ta đi lễ, chúng ta đều cùng chia sẻ bữa ăn và sự thân mật với Ngài như Giuđa đã từng ăn từng uống với Chúa. Hy vọng là điều phân biệt chúng ta với Giuđa, chính là chúng ta biết rằng không có việc gì chúng ta làm là quá lớn lao đối với lòng thương xót của Chúa.

Lạy Chúa, con cảm ơn Ngài vì tình bạn! Con xin lỗi vì thường xuyên không đáp lại tình bạn ấy của Ngài. Xin Ngài giúp con luôn quay về với Ngài để cầu xin lòng thương xót, bất kể con đã làm điều gì sai trái với Ngài. Amen.

Katherine Stone MGL

Thứ Năm Tuần Thánh 02.04.2026

Kh 12:1-8, 11-14

Tv 115(116):12-13, 15-18

1 Cr 11:23-26

Ga 13:1-15

Mỗi lần ăn Bánh và uống Chén này, anh em loan truyền Chúa đã chịu chết (1 Cr 11:26)

Thánh lễ Tiệc Ly tối nay mở đầu cho việc cử hành phụng vụ Tam Nhật Thánh của sự cứu chuộc chúng ta. Trọng tâm của cả ba phụng vụ là Chúa Giêsu Kitô - Lòng Thương Xót của Thiên Chúa - Đấng đã hạ mình xuống để trở nên giống chúng ta trong mọi sự trừ tội lỗi, để cứu chuộc chúng ta khỏi tội lỗi.

Những ngày thánh thiêng này tương phản rõ rệt với một thế giới thường xuyên hoang mang vì đánh mất bản sắc và vận mệnh vĩnh hằng của chính mình. Trong ba ngày này, Giáo hội mời gọi chúng ta vượt lên trên những thực tại trần tục thường chiếm trọn cuộc sống và tập trung vào chân lý quan trọng nhất: đó là sự tạo dựng chúng ta theo hình ảnh và giống như Thiên Chúa, và ơn cứu độ của chúng ta trong Chúa Giêsu Kitô.

Chúng ta không phủ nhận thế giới và những thực tại trần gian của nó - nơi mà Nước Thiên Chúa hiện diện một cách huyền nhiệm - nhưng qua Mầu nhiệm Đức Tin, chúng ta khám phá ra ý nghĩa và mục đích đích thực của thế giới và vận mệnh vĩnh cửu của chúng ta với tư cách là con cái được cứu chuộc của Thiên Chúa. Mầu nhiệm Đức Tin này được hiện diện và sống động trọn vẹn trong Chúa Giêsu Kitô trong Thánh Lễ, nhờ đó, “Mỗi khi chúng ta ăn bánh này và uống chén này, chúng ta loan báo sự chết của Người, cho đến khi Người trở lại” (Lời tụng hô tưởng niệm). Vì vậy, trong những ngày thánh này, chúng ta hãy suy ngẫm sâu sắc và thành kính về những mầu nhiệm Kitô giáo sâu xa của Đức Tin và tái khám phá bản sắc và phẩm giá của chúng ta với tư cách là con cái được cứu chuộc của Thiên Chúa.

Và nguyện xin chúng ta cũng phản ánh phẩm giá ấy đến người khác bằng tình yêu thương đầy lòng trắc ẩn của Chúa Kitô chịu đóng đinh trên thập tự giá, Đấng đã chết để chúng ta được sống.

Lạy Trái Tim Cực Thánh Chúa Giêsu, chúng con đặt trọn niềm tin nơi Chúa. Lạy Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội của Đức Mẹ Maria, cầu cho chúng con là những người chạy đến nương náu nơi Mẹ. Amen.

Cha Christopher G. Sarkis

Thứ Sáu Tuần Thánh 03.04.2026

Is 52:13-53:12

Tv 30(31):2, 6, 12-13, 15-17, 25

Dt 4:14-16, 5:7-9

Ga 18:1-19:42

Đây là lời chứng của người đã thấy... và người ấy thuật lại để anh chị em cũng tin (Ga 19:35)

G.K. Chesterton đã cảnh báo rằng thế giới hiện đại đang phải chịu đựng “sự tưởng tượng mà không suy nghĩ” (Orthodoxy, 1908). Lời cảnh báo đó vẫn còn đúng. Tâm trí chúng ta thường lạc vào thế giới tưởng tượng - phim ảnh, truyền hình, những giấc mơ hảo huyền, những lo lắng thường tách rời khỏi sự thật và lý trí. Kiểu tưởng tượng này chẳng dẫn đến đâu cả.

Suy niệm Kitô giáo hoạt động khác biệt. Nó rèn luyện trí tưởng tượng để phục vụ chân lý. Vào Thứ Sáu Tuần Thánh, chúng ta bước vào cuộc Khổ nạn. Chúng ta thấy Giuđa tiến đến, nghe thấy tiếng chế giễu tại tòa án của Philatô, cảm nhận được roi quất vào lưng Chúa Kitô. Chúng ta cảm nhận được sự run rẩy của Đức Mẹ Maria, sự khinh miệt của đám đông, và bóng tối bao trùm đồi Canva. Chúng ta không chỉ nhớ lại các sự kiện; chúng ta tưởng tượng ra các chi tiết. Thánh Gioan bảo đảm với chúng ta rằng lời tường thuật của ông là đáng tin cậy: “Người xem thấy việc này đã làm chứng, và lời chứng của người ấy xác thực; và người ấy biết mình nói sự thật để cho cả anh em nữa cũng tin” (Ga 19:35).

Suy niệm về cuộc Khổ nạn của Chúa Giêsu kết hợp trí tưởng tượng với chân lý. Như Thánh Gioan đã hứa, nó củng cố đức tin của chúng ta. Nó cũng mang lại sự chữa lành và an ủi. Khi chúng ta chỉ nghĩ đến bản thân mình, chúng ta sẽ bồn chồn, lo lắng và bất hạnh. Nhưng khi chúng ta chỉ nghĩ đến Chúa Giêsu, chúng ta sẽ tìm thấy bình an. Ngay cả giữa đau khổ - dưới bóng Thánh giá của Chúa Kitô và của chính chúng ta - chúng ta vẫn tìm thấy bình an.

Lạy Chúa Giêsu, khi con suy niệm về cuộc khổ nạn của Ngài, xin Ngài uốn nắn suy nghĩ của con, hướng dẫn trí tưởng tượng của con và mang lại bình an cho tâm hồn con. Amen.

Cha John Corrigan

Thứ Bảy Tuần Thánh 04.04.2026

St 1:1-2:2

Tv 103(104):1-2, 5-6, 10, 12-14, 24, 35

Rm 6:3-11

Mt 28:1-10

Ngài không còn ở đây nữa, vì Ngài đã sống lại (Mt 28:6)

Thứ Bảy Tuần Thánh là khoảng tĩnh lặng sau nỗi đau của Thập Giá và trước niềm vui Phục Sinh. Đó là sự tĩnh lặng của nỗi buồn, sự im ắng của sự bất định. Đối với những người theo Chúa Giêsu, đó là một ngày chờ đợi không có câu trả lời, một ngày mà hy vọng dường như đã tan biến và lòng thương xót bất lực trước sức nặng của cái chết.

Tuy nhiên, Thứ Bảy Tuần Thánh lại mang đậm lòng thương xót. Đó là khoảng tĩnh lặng thiêng liêng kết nối chúng ta với mọi trải nghiệm của con người về mất mát, chờ đợi và những lời cầu nguyện không được đáp lại. Lòng thương xót, ở dạng chân thật nhất, không vội vàng sửa chữa hay lên tiếng. Nó ngồi đó, lắng nghe, chờ đợi cùng những người đang đau khổ. Thứ Bảy Tuần Thánh dạy chúng ta rằng Chúa không vắng mặt trong sự im lặng, mà hiện diện trong tình đồng cảm.

Trong cuộc sống của chính mình, chúng ta thường thấy mình trong những khoảnh khắc “Thứ Bảy Tuần Thánh” khi không thể chứng kiến sự phục sinh, và đau khổ vẫn còn hiện hữu. Nhưng ngày này nhắc nhở chúng ta rằng tình yêu không kết thúc ở năm mồ. Lòng thương xót có nghĩa là chọn cách hiện diện, ngay cả khi không có hy vọng hữu hình, tin tưởng rằng Chúa đang hành động trong những điều vô hình.

Khi chúng ta chờ đợi ở ngưỡng cửa Phục Sinh, hãy mang trong mình một trái tim đầy lòng thương xót, một trái tim không ngoảnh mặt làm ngơ trước nỗi đau, mà thành kính ở bên cạnh nó. Hãy noi gương Chúa Kitô, Đấng đã xuống địa ngục không phải để trốn tránh đau khổ, mà để chia sẻ nỗi đau với chúng ta, để khi bình minh ló dạng, chúng ta không trôi dạt một mình, mà cùng nhau.

Lạy Chúa của ngôi mộ trống, xin giúp chúng con chờ đợi với lòng thương xót, chấp nhận nỗi đau, sống trong sự trống rỗng, và tin tưởng vào niềm hy vọng và lời hứa về sự phục sinh, ngay cả khi chúng con không thể nhìn thấy ánh sáng. Amen.

Đức Cha Brian Mascord